

309777

ప్రతిదినము ప్రకటింపఁబడును

VOL. 6.

నంపుటము. ౬

చెన్న పట్టణము 1920 వ సం॥రం ఫిబ్రవరి నెల 20 తేది శుక్ర వారము

NO. 266

సిద్ధార్థి నామ సంవత్సర ఫాల్గుణ మాస శుద్ధ ప్రథమం.

నందిక ౨౬౬.

అమృతాంజనము

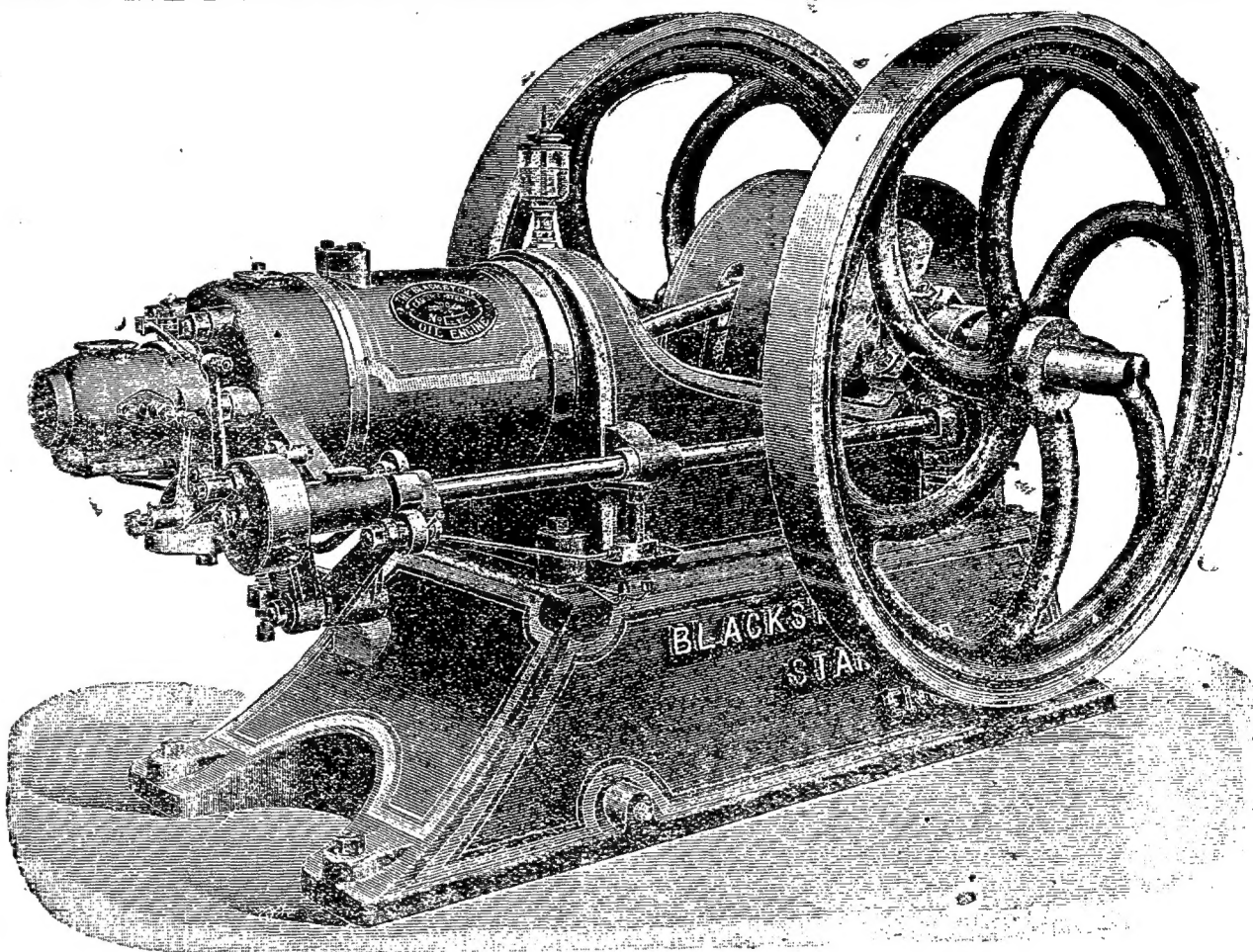
తలనొప్పులకు ప్రసిద్ధి కెక్కినది. ఇతర వివిధమైన నొప్పులను కూడ మా అమృతాంజనమును వాడి సంతమాత్రమున నయమగును.

సులభ నెల 0-10-0 అణాలు.

మోహినితైలము రు 0-12-0
తామర తైలము 0-6-0
దంతచూర్ణము 0-2-0

అమృతాంజనం డిపో,
6, తంబుకెట్టి వీధి, మదరాసు.

బ్లాక్ స్టోను ఆయిల్ ఇంజనులు.

కీరసనాయిలు, క్రూడు ఆయిలు మున్నగు చమురుల నుత్పత్తిగొంది పనిచేయునట్లు తయారు చేయబడినవి.

ఈ రాజధానిలో అనేకమైన బ్లాక్ స్టోను ఇంజనులు పనిచేయుచున్నవి. యజమానులకు మంచి కృత్తినిచ్చినవి. పూర్తియైన వివరములకును ధరలకును నేడే మాకు వ్రాయును.

సోలు ఏజంట్లు:

మార్షలు నన్ను & కో., (ఇండియా) లిమిటెడ్,

ఇంజనీయర్లు

నెం. 9, నెకండులైను బీచ్, మద్రాసు.

బొంబాయి, బెజవాడ, లాహోరు, తంజావూరు.

1806

160 పుటల పుస్తకము ఉచితము

అంగ్లభాషను శాస్త్రీయముగాను పొందుట స్వల్ప కాలమునందు కష్టము. అందునందులను సలహా కలుపుచున్నది. ఈ ఉత్తమమైన పుస్తకము అంగ్లభాషను మాకు కలుగజేసి కీరసనాయిలను వృద్ధులగుచును, ఆ యువకులైన ఇచ్చించును. ఈ పుస్తకము ఇనామగా నీయబడును. పోస్టుచార్జియు మేము భరింపింపఁచుచున్నాము. కంటాక్ట్ వ్రాయుకోవలెను. (212)

ప్రెజ్డెంట్ మునింగ్టన్ గోవిందజీ,
అతంతసిగ్గహ్ కోవ.భా.అం. 157, బాద్మి, మద్రాసు.

ఆంధ్రదినపత్రిక చందా.

12 మాసములకు	18-0-0
6 మాసములకు	9-0-0
3 మాసములకు	4-8-0
1 మాసములకు	1-8-0

ఆంధ్రవారపత్రిక చందా.

12 మాసములకు	3-0-0
-------------	-------

"ఆంధ్రపత్రిక" పోస్టుచార్జు నెం 212 మదరాసు.

ఆత్మజిజ్ఞాస

కీరసనాయిలను విజయించువారితో అత్యుత్తర. గ్రంథకర్త:- డా. జగన్నాథస్వామిగారు. చి. ౬. అమృతాంజనం కోవ.భా.అం. 157, బాద్మి, మద్రాసు. మేనేజరు, ఆంధ్రపత్రికా కార్యాలయము పోస్టుచార్జు నెం. 212, మదరాసు.

శారదాంబ ఒక చక్కని నాటకము ప్రతివారును చదువ తగినది. క్రయం 0-4-0. మేనేజరు, ఆంధ్రపత్రిక అఫీసు, మదరాసు.

మంచి గుణముగల కాశ్రియోషధములు.

బృహత్ మంజుష్టాదికౌషధ

రకమును శుభ్రపరచుటలో ప్రళ సమీపి.

1 పాను సీసా రు 0-12-0.

చంద్రవర్ణ గుటి

మూత్రవ్యాధుల యందు అమోఘముగ
పనిచేయును. తులం 1-8 రు 1-0-0.

వానవలేహము

దగ్ధనశు మంచిమందు.

1 పాను సీసా రు 0-10-0.

వ్యవహారములన్నియునాంగ్లేయభాషలో
జరుపవలయును.

జాంఘా ఫార్మస్యూటికల్

పర్యుక్త

అయిర్వేద యోషధముల కేయవారు

బొంబాయి నెం 13.

The Zandu Pharmaceutical Works
The Ayurvedic Pharmacists.
Elphinstone Road, Bombay, 13.

“ అనంతపురమున గదం పీఠియందొక గ్రంథనికేతన
 ను స్థాపించుటచేసి. (15-10-1919) దీనికి కార్యదర్శిగాను వి.
 కవీశ్వరగారు, అధ్యక్షుడుగాను వి. నాగరత్నము
 గారును గాత్ర విధునిండు చేసినవారు.

సామాజ్యశాసనసభ

భాగ్యముల ఎగుమతి

భాగ్యముల ఎగుమతిని దొరకనమువారు తగిలించుట నున్నట్లు చిట్టచివరకు గా రుచిగిరి. విద్యుత్తు గోధుమల మున్నగు వారి ధర చాల హెచ్చుగా నున్నదిగాన వారిని విశేషములకు ఎగుమతిచేయరాదని ఏర్పరచబడినది. హెచ్చుభరిలనున్నట్లు ఆలోచించుటకు ఏర్పరచబడిన సంఘమువారు మరల సమాజే కమె ఆలోచించెదరు. ఇదివర కొక సారి యాసంఘమువారు చేసిన తీర్మానములు ప్రకటించబడెను. విద్యుత్తు ఒక రాష్ట్రమునందీ మరియొక రాష్ట్రమునకు పంపబడగూడదనియు తంబూని, ఢిల్లీ నుండు క రాష్ట్రములనుండి గోధుమలను కాచి భాగ్యములను పంపబడగూడదనియు బెజులపూస నార్తవెట్టు సరిపాదు రాష్ట్రములనుండి ఆహారపదార్థములు పంపబడదనియు యును యిపుడు ప్రకటించబడెనని వ్రాసుపాటు గాదునుడివిరి.

మహమ్మదీయస్పృహ

కచ్చిమినసులకు మహమ్మదీయస్పృహయే అనుసరణి అను కానలెను చట్టమును వారునుభావనగా రుపపాశించిరి. ఇదివరకు రెండుసారు లిట్ట చుపపాదించుట దిరస్కరింపబడినది. కచ్చిమినసుల మహమ్మదీయ మతమున స్వీకరింపించున వారికి ఖురాన్ లో నుడువబడినదిని మహమ్మదీయ స్పృహయే అనుసరణి అను కానలెను. వాడుగూడ కాని నే కొరుచున్నార. దీనినిగూర్చి 28-9-19 వ తేదీన సభచేసి యున్నారని వాఘుగారు నడిచిరి. సర్ ఫజుల్ఖాయిగారు నడిచిరి. కచ్చిమినసుల ఆశీర్వాదమును పూర్తిగా తెలిసి కొనుపద్యతని దొరకనమువారు రంగీకరింతు రని విన్నంటుగారు నడిచిరి.

ఇండియాదేశమునందలి విశేషములందను మహమ్మదీయస్పృహని కొరతనని నేను తలంచును. సంస్థానములందున్న మినసులు హిందూస్పృహతో అనుసరించుచున్నారని తలంచెదను. చాలమంది మినసులు హిందూస్పృహతో అనుసరింపకొరతని నే నెరుచుదను. మినసులలో నెవరుగాని మహమ్మదీయ స్పృహ ననుసరింప గోరనివో వారికెట్టి నిర్బంధము నుండగూడదు. దీనినిగూర్చి యితరుల ఆభిప్రాయములను తెలిసికొనుటకు నాకెట్టి ఆశీర్వాదమును లేదని వ్రాయుటగాదు నడిచిరి. భాటుగారు గూడ సదర్శించిరి. చట్టము సవరపాదించుట కనుమతింపబడెను.

ప్రభుత్వస్థానము

ప్రభుత్వస్థానమును నిర్ధారణచేయవలె నని శర్మగారు తన పాదించిన తీర్మానమును గూర్చి చర్చచరిగినది. ప్రభుత్వస్థానమును నిర్ణయించుట కొక సంఘము నేర్పరచబడినదని సభరణును వ్రాయుటగా రుచపాదించిరి. శర్మగారు తనపాదించిన తీర్మానమునుబట్టి నిష్కానగాని ఢిల్లీనిగాని ప్రభుత్వస్థానముగా దొరకనమువారు నిర్ధారణ చేయుటకెట్టి ఆశీర్వాదమును కలుపదను. ఢిల్లీనగరమునందొకప్పుడు నుండినది ఎల్లరు నాడేవించుచు నున్నాడు. ఢిల్లీనగరమును వృద్ధిపరచుటకు రి కొట్టు కృతకరప జడెను. ఇపుడొక కలముపాటుతో దానిని వడలిచేయుటకు వీలులేదు. కాన కొక సంఘము నేర్పరచదగును. వారేవో యొక స్థలమునే నూపించగలను. పరమార్ అను వట్టణము చాల ఆరోగ్యకరమని నేను వినియున్నానని వ్రాయుటగాదు నడిచిరి.

కంగారు మరియొక కవణ నుపపాదించి సంఘము నేర్పరచగలిగిరి ఇండియా దొరకనమువారు 25-8-19 వ తేదీన కొక లేఖని బ్రిటిషుదొరకనమువారికి వ్రాసిరి. ఆదియడుములూ సభయందుగాని ప్రజలకులగాని ఎన్నడును చర్చించబడలేదు. దానినిబట్టియే 1911 డిక్టేటరులో రాజప్రతిపక్షము జరిగినది. ఇండియా, బెంగాలు దొరకనము లొక (కలకత్తా) నగరమునందండ వీలులేదని యిండియాదొరకనమువారు తలచిరి. అది సరియగు కారణమేయగును. కాననే నేను చందాగారి సభరణను అంగీకరించాలను. కలకత్తాను ఢిల్లీదేశముధ్యమందు నున్నదని దొరకనమువారు తలచిరి. ఇదిజరిగాదు. ఈవిషయమున కలకత్తాయే అనుకూలము. ఈజేతమున రాజధానినగరమునకు పంపబడు ఢిల్లీనగర మొక్కటియే నగరమునని నడిచిరి. కర్మనప్రభువు 1911 జూలై నెలలో ప్రభుత్వలసభలో యావాదము నాడేమిచెను. ఈ ప్రతిపాదనాస్థాన నందలి ప్రతిపక్షులందరును గూడ ఢిల్లీ ప్రశ్నకై ప్రాశస్త్యము నియ్యుటకు కారణమవుడదనని నడిచియున్నారు. ఇపుడు తెన్నుప్రతినిధి శర్మగారును ఆరూపు ప్రతినిధి చందాగారును జొరబాటు

ప్రతినిధి వ్రాయుటగాదును గూడ నియ్యిపాటుమునే నెట్లడించిరి. ఢిల్లీనగరము ఆక్టోబరు 1 వ తేదీ మొదలు ఏప్రిల్ 15 లాఖరువరకు నుండవచ్చునని దొరకనమువారు రంగీగాని వారచుట రి నెలలకంటె నుండలేదు. ఇకనుండుండజోడు. ప్రజలతో నాలోచింపబడద డిల్లీకొచ్చిరి. సివిలుసర్వీసు యుద్వోగులతోడను రాష్ట్రముల దొరకనములతోడను గూడ నాలోచింపలేదు. ఇండియామంత్రిసంఘమువారితోగూడ నాలోచింపలేదు. భారతీయులు పరిపాలనమునందు హెచ్చుగా పాల్గొనగోరుచున్నారనిగూడ ఆశీర్వాదముతో యిండియా దొరకనమువారు బ్రిటను దొరకనమువారికి వ్రాసిరి. ఢిల్లీనగర ప్రాముఖ్యతను గూర్చి నేను వుద్వోగులతోను యితరులతోనుగూడ నుచ్చటించిరి. వార్తా ప్రకర్తరిగారు ప్రకటించిన కారణముల తప్ప నేరుకారణ మగువదదని అందరును తెలిసిరి. కొట్టుకొని ధనము వ్యయపరచబడినది గాన ఢిల్లీని వదల వీలులేదని రెండవకారణమును తెలిపిన కంగారు నడిచిరి.

కరాచీనగరముకంటె తగిన వింతకట్టిలేదు. అది చాల ఆరోగ్యమైనది. ఇప్పుడునుట కలకత్తానందని ధరతోగారు నడిచిరి. ఈమాత్రముగూర్చి ఆలోచింప నగత్యము కనబడదు. 12 నెలలను నిసరించుటకు తగిన పట్టణమేదియును కనబడదు. కలకత్తానగరము ఆరోగ్యవంతముకాదు. (కలకత్తానగరము ఆ నాకోగ్యకర మెంతమాత్రమును కాదని బెన్టి గారు నడిచిరి.) ఢిల్లీనగరము కొరత కొట్టుకొని ధనము వ్యయపరచబడినది. కాన నిపుడు మార్పుగూడదని హయాతుఖానుగారు నడిచిరి.

కలకత్తానగర మగ్రగణ్యము. అన్నివిషయములతో నెక్కువనున్నది. అన్నివిధములను ప్రాముఖ్యత వహించినది. ప్రభాభిప్రాయము ప్రభుత్వమునకు మూలాధార మని రివతప్రభువు చేకన్నుట్టిప్రభువుగూడ సంగీకరించిరి. ప్రభుత్వస్థానము ఉత్పన్నాపూర్వకులగు ప్రజలు నివసించు నగరముగ నుండవలె నుగాని విశేషప్రశ్నకేముగ నుండగూడదు. అట్లుండుటకుననే మెసపాటేయయావ్యవహారములు మహాపాపమైనవి. ఢిల్లీ నగర మనుకూలముగా నుండలేదు. ఢిల్లీ విషయము నిర్ధారణమైన దని చెప్పచున్నారు. రాజకీయము లందు నిర్ధారణమను వదలేలేదు. పంగరాష్ట్రవిభజనము నిర్ధారణ మని ఆలేరా? ఇపుడేమైనది. ఎల్లవిషయములందును ప్రభుత్వమువారు ప్రభాభిప్రాయమును పాటింపవలెను. కలకత్తానగరమే అర్హమైన దని బెన్టి గారు నడిచిరి.

అందరికిని అందుబాటులో నున్న స్థలము నేర్పరచవలెను. 12 నెలలను వారు నా పనిచేయ దగిన స్థలము నేర్పరచవలెను. కలకత్తానగరము చాల జనాక్షిప్తమైనది. ఢేరాదును జమ్ముపూరుపట్టణమునున్నవి గాని అచట ప్రభాభిప్రాయము కుష్టముగలేదు. పరమార్గూడ నట్టిదేగాన అలహాబాదు అన్ని విధములకు తగియున్నదని తోచుచున్నది. అది మధ్యగానుండి అందరిని అందుబాటుగనున్నది. ఆరోగ్యకరము గూడ చాల తాగుగానున్నది. మూసెలలు మాత్రమె అచట ఉష్ణ మశికముగా నుండును. సుయుక్త రాష్ట్రముల దొరకనమువారు ల కొన్నగరమును రాజధానిగా చేసికొనిరి. మంత్రిల ఆలోచన ప్రకారమే జెనుక రాజధానిగా ప్రకటించిరి. కాన మరల మంత్రిలు కొరెన రాజధానిరంగీకరింతును. ఢిల్లీనగరమునకు 15 కోట్లకుకలువకువదలవలసియున్నది. ఇపుడు రి కొట్టు మార్కెటు క్షయమైనదిగాన దానినిగూర్చి యిపుడే నిర్ధారణచేయుట మంచిది. నిష్కాయము చేసినలో నుండవలెనను వద్దటి ఎంతమాత్రమును కూడదు. ఢిల్లీని నిర్ధారణ చేసినవో దానినే చేయవలెను. నిష్కాయగూడ కలుగకగూడదని కాత్రి గారు నడిచిరి.

దొరకనమువారు ఢిల్లీనగరమున రి నెల యిండలేనవో వారికికొక మంచిస్థలమును నిర్ణయించు కొనవలెను. కలకత్తానగరమునకు మార్పుకలెనని బెన్టి గారు ను చు పు ట సమంజసముగాదు. రాజధానిజేత మధ్యమం నుండవలె నను నియమము కూడదు. నెనడా మున్నగు దేశములం దట్టి నియమము లేదని వజుల్ఖాయిగారు నడిచిరి.

కలకత్తాకు మరల బెల్లకలెననిన వ్యయ మవసరములేదు. ఇంకొకవోటికి మారవలెననిన చాల వ్యయ మగుమని యిస్మా యులుగారు నడిచిరి.

పిమ్మట సభ్యులు ఫలాహారములకు లేచి మరల సమాజే మెరి.

సింహుగారు తెలిపినట్టిట్ట డి నూవన లావరణ సాధ్యములుగావు. రి విధముండి ఢిల్లీనగరమునకు సమాజేతమగుచున్నాము. చాల మార్పును జరిగింది. నేను వ్యయమైనది. అట్టివో నిపుడు దానినెట్లు వదలవదను. నెనదకు ఢిల్లీకొచ్చి మార్పుకలెనని సభ్యులలో నెవరును ఆడేవించలేదు. రిక్త కొట్టు

ను వ్యయపరచుట కత్తుకు కానసభవారు రుచమలింపిరి. ఇండియా దొరకనమువారు పార్లమెంటుకు బాధ్యులు. వారు యిండియా మంత్రి పార్లమెంటుసభలవారి ఆదేశము సారము క్షయపరించుచున్నారు. వైగా రాజాజ్ఞయైనది. కాన. వారి తీర్మానము సంగీకరింప నవకాశములేదు. కలకత్తాకు మార్పుకలెననుటకు గట్టికారణములు గలవు. కర్మనప్రభువుగూడ దానిని బలపరచెను. యి యిది రాజధాని ఆజ్ఞ గాన రాజధాని మరల వదరింపవలెనని దొరకనమువారు రంగీకరింప వీలులేదు. ఢిల్లీని నేను పొగడుటకు రాలేదు గాని అది చాల మధ్యగా నున్నది. అచట గొప్ప రైలుస్టేషను గలదు. గట్టి ప్రభాభిప్రాయముగలదు. నేను విషయమునగూడ ఢిల్లీనగరమే ముఖ్యము. కలకత్తా నగరము చాల జనాక్షిప్తముగానున్నది. మరియొక స్థలమును నిర్ధారణచేయుట దుర్లభము. చాల భవనవ్యయ మవవరమగును. కాన తీర్మానము సంగీకరింప కాలము గాని యీ చర్యను రాజప్రతినిధిగారికి వివరించెద మని విన్నంటుగారు నడిచిరి.

కలకత్తాకు మరల మార్పుగూడ దని సమాచారీ చాడగారు నడిచిరి.

ఢిల్లీ నగరమే ముఖ్యమని ఆశచారీఖానుగారు నడిచిరి.

మార్పు నవసరము.

మార్పు నవసరమందురా మధ్యరాష్ట్రములకు మార్పునగును. పేరునుబట్టియే ఆ రాష్ట్రముల ప్రాశస్త్యము వివికము ఆమెరికాదేశపు రాజధాని నగరమునకు చారిత్రిక మగు ప్రాముఖ్యత యేమి మోనులేదు. బతుకు వట్టణము చాల శ్రేష్టమని నేను తలచెదనని కపర్తి గారు నడిచిరి.

మార్పు నవసరమని జాల్షిక్తగారు భానుగారు నడిచిరి.

ఢిల్లీనుండి మార్పుగూడదు. ఆక్టోబరు 15 మొదలు ఏప్రిల్ 15 వరకును దొరకనమువారు ఢిల్లీలో నుండురు. మార్పులన్నియును జరిగిన మది కొంతకాలము గూడ నుండ వీలుగును. ప్రాచీన కాలమునుండియు ఢిల్లీనగరము రాజధానిగా నుండెనని వ్రాడు పాటుగారు నడిచిరి.

కాక బాటుపెట్టి జెడకనను మరియొక పట్టణము జేరురను మార్పుగూడదని వాచాగారు నడిచిరి.

రాంపాటు సింగుగారుగూడ దానిని బలపరచిరి.

ఈ చర్యను దొరకనమువారు రాజధానికి విన్నవించవగును. నేనును. శర్మగారును ఢిల్లీనగరమును గూర్చి ఆడేవించలేదు. దొరకనమువారు రాకొట్టుటనే యుండవలెనని గాని మారుచుండ గూడదని మా వాద మని వ్రాయుటగాదు నడిచిరి.

రాజధాని చేసిన పునాది నివరకే వదలితేసిరి. యిత రాజధాని రిపుడు వచ్చుచున్నాడుగాన కర్మనా నిర్ధారణ కావలెనని చందాగారు నడిచిరి.

ఇకనుండు ప్రభుత్వమువారు చేయువనిని కానసభవారే చేసెదను. ఢిల్లీనగరము తగినరాదని శర్మగారు నడిచిరి.

వ్రాయుటగాని సభరణ విగిహాయిని. రి గురు మార్కెటు అనుకూలము. 52 మంది ప్రతిపక్షులు. శర్మగారి తీర్మానము గూడ విగిహాయిని. అనుకూలము రి గురు ప్రతిపక్షులు 58 మంది అంతటితో సభ చాలించబడినది.

పంజాబు శిక్షలు.

పంజాబు అల్లరుల సంవర్ధమున 8044 గురిని అరెష్టుచేసిరి. వారిలో 789 గురిని విచారణలేకుండనే వదలితేసిరి. కొట్టుకులో 49 గురిని పట్టుకొనిరి. 29 గురిని వదలిరి; జలందరులో ఒకనినిమాత్రమె పట్టుకొనిరి పిమ్మట వదలితేసిరి. లాహోరులో 885 మందిని పట్టుకొనిరి; 251 మందిని వదలిరి. అమృత్సరులో 765 గురిని పట్టుకొనిరి; 198 మందిని వదలిరి. గురుదాస్పురును 22 మందిని పట్టుకొనిరి 17 గురిని వదలిరి. గుజరతువా లాలోను పేటపురాలోను 1082 మందిని పట్టుకొనిరి; 179 గురిని వదలిరి. గుజరాతులో 119 గురిని పట్టుకొనిరి; 28 మందిని వదలిరి. మియానుకాళీలో 14 గురిని పట్టుకొనిరి 4 గురిని వదలిరి. లిజుపూరులో 170 మందిని పట్టుకొనిరి 42 మందిని వదలిరిని సామ్రాజ్యకానసభయందు 18 వ తేదీన ప్రభుత్వ ప్రతినిధులు తెలిసిరి.

19 వ తేదీ సమావేశము.

కర్ పాడుపాటుగారి అధ్యక్షకరింప 19 వ తేదీన కానసభ జరిగినది. పాట్నూ హైకోర్టువారు లా రిపోర్టులకు ప్రకటించుట కనుమతింపవలె నని సింహు గారికచ్చుము నుక పాదించిరి. అందుల కనుకూలమగు ను క్షరమియ్యునిడినందున సింహు గారు తీర్మానమును రద్దుచేసికొనిరి. పిమ్మట లనంజెను గారధ్యక్షత వహించిరి.

పెద్దాపురం. } ముప్పన పోమరాజు.
16-2-1920 } మాన్యుఫ్యాక్చరర్ ఆఫ్ సిల్క్ అండ్ కాటన్ గుడ్లు.

ఆంధ్ర ప్రదేశ్

1920-వ సం. ఫిబ్రవరి నెల 20-వ తేది

శుక్రవారము

సామ్రాజ్య శాసన నిర్ణయనభ

—(101)—

హిందూ దేశ ప్రభుత్వ శాసనము నొక్క ప్రజే శమునందే యుంచవలయు ననియు, ఇందుకొరకై ప్రజాప్రజేము నొక దాని నేర్పరువలయుననియు, గా. కర్మగా రొక తీర్మానమును ప్రవేశ పెట్టిరి. అని వసరముగ వేసంగిలో సిమ్లాకొండలకు ప్రభుత్వమువారు వెడలుట సరికాదనియు, ప్రజాప్రజేము వృధా యగుననియు, అందుచే ముఖ్య శాసనము నొక్క ప్రజే శమునందే యుంచవలయుననియు గొయట సమంజసమే. కర్మతయ్యత్ర నాపివేయ వలయునని, ప్రజలు చిరకాలమునుండియు మొరలిడుచుండిరి, ఈవిషయమై నొక్క-వక్కాణించుటకు బదులు, శాసనసభ్యులు ముఖ్య శాసన మేదియనువిషయమై వాదలాదబోధిరి. కొందరు కలకత్తా నగరమును, మరొకొందరు అలహాబాదు నగరమును, సూచించిరి. ఇటులుగారు పార్లమెంటు ప్రజే శమును, సూచించిరి. ముఖ్య శాసనము నా రాష్ట్రములందుంచుట, కలకత్తాను సూచించి నిష్పత్తి జుట్టించిరి. ఒకరు కరాచీని ముఖ్య శాసనముగ జేయమని కోరిరి. ఈవిషయమును విచారించి సందర్భములను తెలుపుచు కొక విచారణసంఘము నేర్పరువలయు నను పత్రముగారి సవరణయు, శిర్డూ గారి తీర్మానమును, తుద కోడి బోయెను. సర్. క్లాడుహిల్లుగారు ప్రత్యుత్తర మిచ్చుచు, ఢిల్లీ ఏర్పాటులపై సామ్రాజ్యతయో వెచ్చింపబడెననియు, వాటిని కదల్చుట పాడిగా దనియు, ప్రభుత్వమువారు 15 అక్టోబరుమొదలు 15 ఏప్రిల్వరకు ఢిల్లీలోనే యుండి నిర్ణయించి రనియు చెరిపిరి.

ఢిల్లీ ఏర్పాటుల నీ తరుణమున లొలగించుట న్యాయముగ గాన్పించును. ఢిల్లీనగరమునకు ప్రాత చరిత్ర గలదు. హిందూమహాదేవురాజుల కది ముఖ్య శాసనముగ నుండెను. ఢిల్లీకట్టగము ముఖ్య శాసన మయిననాటినుండియు, అక్కడి ప్రజాశాసిత జీవితమునందభివృద్ధి గలిగినది. రా లెటు బిల్లు నిర్మించుటకునున్నపుడు ఢిల్లీ తన యాసమ్మడిబాపుటలో ముందంజ వై నెను. ఢిల్లీని ముఖ్యకట్టణముగ జేయుటకు, ప్రభుత్వమువారు విశేష కాలము కొండల నివాసము జేయు నవసర ముండదను భారణము వెడక జూచు బడెను. కాని సిమ్లాయందే, ప్రభుత్వమువారు రథికకాలము నివసించుట తటస్థించుచున్నది. సర్. క్లాడుహిల్లు గారు, ప్రభుత్వమువారికిమీద ఆరు నెలలు ఢిల్లీలోనే యుండురని చెప్పిరి. ఆరునెలలుగాక శాశ్వతముగ నేల యుండగూడదో తెలియను. నూతన సంస్కరణములకొండ, ప్రభుత్వమువారు ప్రజల మధ్యన నుండుట యవసరము. ఆవిషయముగూర్చి ప్రజా ప్రతినిధులు ఖండితముగ చెలువక, అక్కర మాలిన విషయమును చర్చించుటలో కాలము గడపిరి. ఇతరుల కెవరిని లేని చల్లదనపు సాకర్మము ఇండియా ప్రభుత్వమువారి కేల గావల

యునో తెలియదు. ఇంపీరియల్ ప్రీఫరెన్సు వద్దతిగూర్చి, పిచ్చారింది యభిప్రాయ మొనగుట కొక యాశసంఘమును నిర్మించుట నని, సర్. బార్నెసు గా రొక తీర్మానమును ప్రవేశ పెట్టిరి. ఈ సంఘము నిపుడు నిర్మించవలసిన యావశ్యకత ఎద్దియో తెలియదు. ఈవిషయమును నూతన శాసన సభల కరిష్కారమునకు విడిచిపెట్టుట న్యాయము. సామ్రాజ్య శాసనసభ వారికిమీద తమ యభిప్రాయమును తెలుపుచో, రాబోవు శాసన సభవారు దానికి బద్ధులుగ నుండవలసి వచ్చును. సర్. బార్నె బార్నెసుగారు చూపిన భారణములు సారవంతములుగ లేవు.

బ్రిటీషు దీప్తలందు ఇంపీరియల్ ప్రీఫరెన్సు వద్దతి వలంబించుట కంగీకరింప బడినది. అందుచే హిందూ దేశమువారి విషయమై శాశ్వత చరణకు గడంగవలసిన తరుణ మొనర్చుచున్న దని, బార్నెసుగారి యుద్దేశము. జాయింటు కమిటీవారు వాణిజ్యస్వాతంత్ర్య ప్రచారవిషయము గూర్చి చర్చించుచు “హిందూదేశపు వాణిజ్య వద్దతి, గ్రేటుబ్రిటను వాణిజ్యలాభము నిమిత్తమై, వైటుహాలుకుండి ననుటకు నను వచ్చుకము ప్రబలుటకన్న, హిందూదేశమునకును గ్రేటుబ్రిటను దేశమునకును కరస్పరానుకూలతను చెకగొట్టుట కొక సాధనము గాన్పించు” యని ప్రాసియుండిరి. గ్రేటుబ్రిటను దేశము, ఇంపీరియల్ ప్రీఫరెన్సు వద్దతినవలంబించినంత మాత్రమున, దానిని హిందూ దేశ మవలంబించవలయు ననుట, జాయింటు కమిటీ వారు ప్రెసమీదించిన సమ్యక్మును బలపరుప గలదు. సామ్రాజ్య శాసనసభయు, రాజ ప్రతినిధియు గలసి, ముంకములను విధించుట కంగీకారము గనుజునుచో, ప్రభుత్వ శాశ్వత సామ్రాజ్యముగ జోక్యము కలుగజేసికొన గూడదనియు, సామ్రాజ్య బాధ్యతలకును అంతరంగి కపు ఏర్పాటులకును భంగము కలుగు నని తోచినపుడు మాత్రమే వారు జోక్యము కలుగజేసి కొనవలయు ననియు, జాయింటు కమిటీవారు ప్రాశస మొనగిరి. ఇంపీరియల్ ప్రీఫరెన్సు వద్దతిని హిందూదేశ మిప్పు డంగీకరించుచో, బ్రిటీషు సరకులపై పన్నుల విధించవలసి వచ్చినపుడెల్ల, సామ్రాజ్యముదలి ఆంతరంగికపు ఏర్పాటులకు భంగము కలుగునను భారణము నాధారకరచి కొని, ప్రభుత్వశాశ్వత జోక్యము కలుగజేసి కొనక మానదు. ఇంపీరియల్ ప్రీఫరెన్సు వద్దతిని హిందూదేశ మవలంబించిన పిమ్మట, జాయింటు కమిటీ వారు సూచించిన వాణిజ్య స్వాతంత్ర్యపు హక్కు ఎండమావులనంటి దగును.

నూతన శాసనసభలను నిర్మించిన పిమ్మట, ప్రజలకు చేహువ స్వాతంత్ర్య మెద్దియో అనుభవపూర్వకముగ కొంతవడిగ్రహించి ఇంపీరియల్ ప్రీఫరెన్సువద్దతిగూర్చి పిదప సావకాశముగ వాలోదించవచ్చును. ఈవద్దతి యవలంబించుటకైన యుడల ఆర్థికముగ జెనుకబడియున్న హిందూ దేశమున కెట్టిసితి ప్రస్తాప్తించును? ఏదేశము నందు సరకులు చొరగ దొరకునో ఆదేశము నుండి వాటిని తెప్పించుకొనుట కిదివరకు హిందూ దేశమునకు స్వాతంత్ర్య ముండెడిది. అట్టి స్వాతంత్ర్య మికమీద దగ్గిపోయి సామ్రాజ్యపు భాగములనుండియే అక్కడివారు నిర్ణయించెడి ధరలకు సరకులను కొనవలసియుండెను. మన దేశమునుండి ఎగుమతులను ధరగలచోటులకెల్ల బుచ్చుటకు ఏలు లేకుండ, సామ్రాజ్యభాగములకే బంధవలసి యుండును. దీనివలన, ఇదివరకే వాణిజ్యభివృద్ధి యందు ముందంజవైదిన వలనసామ్రాజ్యములకును అంగ దేశమునకును మరింత లాభము గలుగును.

కర్మతయ్యగారును, వాణిజ్యమునందును శైశవ దశయందున్న హిందూదేశమునకు మరింతస్వము గలుగవచ్చును. ఇట్టి సితిలో, హిందూదేశము సామ్రాజ్యముదలి నివిధభాగముల సరకులపై ఆవసరము కొలదియు ముంకముల విధించ భిక్య యించునెడల, రాజప్రతినిధి శాసనసభానిర్ణయముతో నేకీ భ విం చుట దుర్లభమగును. ఒక వేళ ఏకీభవించినను, ప్రభుత్వ శాశ్వత జోక్యము కలుగజేసికొని ఆనిర్ణయమును పోనాడక మానదు. ఏలనన, స్వాతంత్ర్యభూమియు లగు దేశముల కలుకుబడి యుండర, కరాచీనకును హిందూ దేశపు కలుకుబడి వామమాత్రమగును. హిందూదేశము స్వరక్షణార్థ మే కార్యమునకు బూనినను, ఇంపీరియల్ ప్రీఫరెన్సు వద్దతికి భంగము గలుగునను ఉద్దేశము సామ్రాజ్యము దురటను ప్రతిధ్వనింపక మానదు.

ఈ భారణముచే, వాణిజ్య స్వాతంత్ర్యమును పేట జాయింటుకమిటీవారు సూచించిన ఈవద్దతి భారము సహితము ఇంపీరియల్ ప్రీఫరెన్సు వద్దతిని జొప్పించుటవలన, దూషింజెవలె నెగిరి పోవును. కర్మతయ్యగారును, వెనుక నొకమూరి విషయమును పరిశీలించి, హిందూదేశమున కివర్సాలు బరికీరాదని, నిర్ణయించి యుండిరి. కర్మతయ్యగారు మునాటికిని, ఇప్పటికిని, వాణిజ్యసితి విశేషముగ మారలేదని, బార్నెసుగారు రంగీకరించుచున్నారు. అట్టితరి, శాసన సభవారి విషయము నింత తొందరగ విచారించ వలసిన స్థితియు లేదు. ఇంపీరియల్ ప్రీఫరెన్సు నవలంబించుటవలన, ముంకలు కొంత స్వము గలుగునని బార్నెసుగారు రంగీకరించుచున్నారు. హిందూదేశము కేవల మితరులకు అవశ్యరధార్థముల నడ తెప్పితక అందిచ్చెడి శాసనముగ మాత్ర మిమీద యుండజాలను. మనదేశము నందు, కర్మతయ్య లభివృద్ధి జెందవలెను. ఇంపీరియల్ ప్రీఫరెన్సు వద్దతివలన, మనదేశపుసరకు లితర సామ్రాజ్య భాగములకు స్వేచ్ఛగ జేపలిపోవును. ఇకముందు మనదేశములో తయారయ్యెడి సరకులను ధర గల మార్కెటులలో నమ్ముకొనుటకు బదులు, సామ్రాజ్యభాగములకు బంపి, వారిద్వింత ధర సంగీకరింప వలసి వచ్చును. వెనుక నెపుడో సర్. గంగాధర చిట్టావసుగారి వద్దతిని సమర్థించుచు తెలిపిన వాక్యములను బార్నెసుగారు గుడపారించుచున్నారు. ఆవాక్యముల నిపు డుదహరించుట అప్రస్తుతము. చిట్టావసుగారి యభిప్రాయములు సాధారణముగ ప్రజాశయానుకూలముగ నుండవలసి, ప్రసద్దమే. సర్. బార్నె బార్నెసుగారి తీర్మానము నకిప్పు డవసరము గల్గుక లేదని దృఢముగ చెప్ప వచ్చును పత్రము, కలకత్తాను ప్రజాభిప్రాయమును దృఢముగజేలిపిరి. హిందూదేశపు ఆర్థికసితి, చక్కబడవలె ననిన, దేశమునకు సంపూర్ణ వాణిజ్య స్వాతంత్ర్యము నొసగి, ఆపాక్షును శాసనము నందు పొందుపరువలెను. అది జరుగనిచో, దేశమునకు అధివివేరాజ్యశాసనము త్వరలో ప్రసాదించవలెను. రాత్రిలోకేవళ మనములవలన, ఆర్థిక సమస్య కరిష్కృతము గానేరదు.

జలియకవాలాబాగ్ కే.త్రము:
గాంధీ గారి ఉద్బోధనము.
మహాత్మా గాంధీగారు నవజీవన్ పత్రక క్రియల వ్రాయుచున్నారు.
“జలియకవాలాబాగ్, భారతవాతాయొక్క సాత్రయినదని, పండిత మాలవ్యాగారు కాంగ్రెసు

సభలో దెలిపిపండ్లది. అటుపిమ్మట, అభ్యంతరముల నేకము లేర్పడినవి. వ్రాతమూలకముగ ఖరారునామా జరిగియుండలేదు. భాగస్వాములు కొందరు తమ యుద్దేశములను పిమ్మట మార్చి కొనిరి. దానిలో కొంతభాగమును దేశీయుల కొనిగి, మిగిలిన భాగమును తమ వాణిజ్యలాభము నిమిత్తము కయ్యోగింగి కొనవలెననివారు తలచిరి. శ్రీ శాసనాటికను భాగములుగ జీల్చుటకు ఏలులేదని, వారికి దెలుపబడెను. నిర్దోషులగు ప్రజల కక్షము ప్రసించుట మూలకానియందు దెద్దిములేదు. అందుచే దానిని, వర్తకపు కనుల కుపయోగించుట, సమంజసము గాదు నుగ్రహింపబడును, ధైర్యశాలి యొకగు క్రవానాయకుడు, అభాగములయు ప్రజల సాత్తయ్యెనని బహిరంగముగ దెలిపియుంటున్నచే, దానిని విభాగించుట వాంఛనీయుగాదు. దానిని కొకవలదిన భాగస్వాములు మాత్రము తమ యుద్దేశమును మార్చుకొనలేదు. తుట్టుతుకకు వండిత మదః మోసాన మాలవ్యాగాజను, స్వాకాశ్రద్ధానందలును అమృతేశ్వరమునకు వెడలవలసి వచ్చెను. ఆ విషయ మిప్పుడు వ్రాతమూలకముగ వరిష్కరింపబడినది. కాంగ్రెసుకు ధర 5 లక్షలుండును. ఈ యొత్తమునూడునూ సములలో చెల్లించబడని యెకల, భారతీయుల కేట్రము దక్కదు. అందుచే, ధనమును త్వరలో వసూలుకేయుట అవశ్యకము. ప్రతివారును తమ చేతసయ్యంత సహాయము చేయుచో, జాతీయాస్పద్యము చేకూరును. జిలియో హిలాజాగ్ జాతీ కమూల్యముయిన ధనము. అది కవిత్రిక్షేత్రము. దానిని తీరయ్యాశ్రాస్థలముగ, దేశీయులు గుర్తించవలెనని, మాయుద్దేశము. కాంగ్రెసుసభ జనుగుడున్నపుడు, వేసకు వేలమంది కాగ్దవకు చూచుటకు వెడలిరి. దానికొరకే, కాంగ్రెసుసభ కనేములు విచ్చేసిరి. కాగ్ను జూచింతనే, జనరలు దయరూపి దుమ్మార్కములు తలపునకు గావలెనని మేము కోరుటలేదు. మానవులు తప్పిదముల నాచరించు తురు. వాటిని జ్ఞానకముంచుకొని, ప్రజలు మరింత భావప్రజ్ఞకమునకు లోనగుట, మా కిష్టములేదు. కాని, బాధల నొందిన నిరవరాధులను ఏ జాతియైనను మరచునని, ఆజాతి నాశనముగను. ఏజాతియందు, నిరవరాధులు బలియగుదురో, ఆజాతి యుత్తమస్థానము నాక్రమించుట కవకాశము గలుగును. కాన, ఈ కవిత్రి కార్యమునకు చిన్నలు, పెద్దలు, బీదలు, భాగ్యవంతులందరు కలసి తమ కేక్తికొలంది ధనసహాయము కేయుట ధర్మము."

ప్రాప్తజేతర ప్రాతినిధ్యము

రా. బ. కే. వెంకటరెడ్డి నాయుడుగారి యువ న్యాసమున కధ్యక్షతనహించి, గా. సి. వి. యస్. నరసింహరాజుగారిటుల ముచ్చటించినటులు, అంధ్ర అడ్వకేటు కలెక్టరలో వివరించబడినది. "శాసనసభలో కొన్ని స్థానములను బ్రాప్తజేతరులకు ప్రత్యేకించవలయు నను విషయమై, ఉప న్యాసకులలో నే నేకీకరించబడినను. బ్రాప్తజేతరులకు 63 స్థానములలో 7 స్థానములకు మాత్రమే అర్హతగలదనియు, 14 స్థానముల కుభయభంభములును ప్రయత్నించవచ్చుననియు, మిగిలిన స్థానములన్నిటిని బ్రాప్తజేతరులకు విడిచిపెట్టవలయునని యుపాధిచెప్పిరి. 1913 సంవత్సరపు శాసనసభ్యుల సంఖ్యను 6 కిందిచినచో, బ్రాప్తజేతరుల సంఖ్య పాచ్చగుండెను. అప్పుటికి బ్రాప్తజేతరోద్యమము ప్రారంభము గాలేదు. ప్రస్తుతశాసనసభను వరికించుచో, 18 స్థానములలో కిందిని

మాత్రమే బ్రాప్తజేతరులకు లాభించుచున్నారని నూతనముగ నెన్నికొనబడిన మద్రాసు కాపురేషను సభ్యుల జూచినను, ఇట్టి తారతమ్యమే కాన్పించుచున్నది. అందుచే, బ్రాప్తజేతరోద్యమమువలన, బ్రాప్తజేతరులకు శాసనసభ్యులగు అవకాశము చాలవరకు దగ్గిపోయినది. ఇకముందు బ్రాప్తజేతరుల ప్రాప్తి మరింత పెంచుటకు. అట్టితరీ, బ్రాప్తజేతరులకు బల్య మసలే తగ్గును. సాంఘిక ప్రాతినిధ్యము హిందువులకు విభజించుటకే బోద్ధమగుగాని, జాత్యభివృద్ధికి బోద్ధమగు. నాయకుభవముబట్టి, శాసనసభలోని బ్రాప్తజేతరులకు బ్రాప్తజేతర సభ్యుల తేమచూసకు వ్యతిరేకమగు ప్రయోజన మెద్దియు కాన్పించును. బ్రాప్తజేతరులలోని వివిధజాతులకును గల వృధానుబంధ మెద్దియో నా కింతవరకు బోధపడలేదు. క్షుల్లియుడ నగు వాడు బ్రాప్తజేతరులతో కన్న తూర్పునతో నెక్కుడు సానుభూతి ఏమి గలదో నాకు కాన్పించలేదు."

దక్షిణాఫ్రికా విచారణసంఘము

ఈ సంఘమువారు ఆసియావాసుల వాణిజ్యపుహక్కులగుర్తించు, భూస్వామ్యపుహక్కుల గుర్తించు, విచారించుటకు, మార్చిమానవశ్యమునందు గూడుతురని, ఇదివరకు దెలిపియుంటిమి. ప్రస్తుతసమయమున, భారతీయుల హక్కులకు భంగము కలుగుటచే, నీ సంఘము గూడుచున్నది. అట్టితరీ, ప్రత్యేకముగ వారిహక్కులవిషయ మాలోచించక, ఆసియావాసుల హక్కులగుర్తించుచింప నెట్టి యవసరము గలిగినో తెలియదు. బ్రిటిషుసామ్రాజ్యములోని భారతీయులకు బ్రిటిషు పౌరస్త్వపుహక్కు గలదు. అట్టితరీ బ్రిటిషు పౌరులహక్కు లెవ్వియో నిర్ణయించుట లాభి కరము. భారతీయులను, మిగిలిన ఆసియావాసులతో బాటు జూచి, ఎల్లర కొకవిధముగ శాసనముల కేయుట, అక్రమము. వాణిజ్యమునందు సామ్రాజ్యాభిమానము గోరక, దక్షిణాఫ్రికావాసి, పౌరస్త్వపుహక్కుల విషయమై సామ్రాజ్యాభిమాన మేముల కెగిరిపోవుచున్నదో తెలియదు. సామ్రాజ్యపులాభముల ప్రనుభవించుట కొకరును, సప్తములనన్నిటిని భరించుటకు వేరొకరును నిర్దేశించబడిరి గాబోలు!

కాంగ్రెసుసంఘ నివేదికము

కంబాబు దుస్థితిగూర్చి, హంటరు సంఘము వారి నివేదిక మింకను వెలువడలేదు. మార్చి మాసాంతములో కలసి వెలువడదని, నర్. విలియం వికసెంటుగారు దెలిపిరి. శాసననిర్మాణసభ్యులీ నివేదికము గూర్చి తమ యభిప్రాయము దెలుపుట కవకాశము దప్పిపోవుచు కాంగ్రెసు సంఘము వారు ప్రత్యేకవిచారణ నిలిపినటులు, పాతకులకు దెలిసయే యున్నది. వీరి నివేదికము త్వరలో వెలువడునని, గాంధీగారు ప్రకటించుచున్నారు. సాక్ష్యము దాదాపుగ నచ్చువడినది. నివేదికము దాదాపుగ తయారయినది. దానివగరమునందీ సంఘమువారు నివేదికము గూర్చి యోచించుటకు 16 తేదిక కూడియుండవలెను. నేటికి నివేదిక మంగీకరించబడి, అన్యు కేసుబడునని తెలియచున్నది. అచ్చుఖర్చులు ఒక్కొక్కసారికి ఎనిమిది రూకలము లగునని తెలియచున్నది. ఈ రెండు నివేదికములును వెలువడిన పిమ్మట, ప్రపంచమున కివరకే కొంతవరకు పొడగట్టిన సత్యము, మరింత బాగుగ వెల్లడియగును.

విజయనగరము మ్యూసిసిపాలిటీలు :- విజయనగరము మ్యూసిసిపాలిటీలు నియోజనము మార్చి 9-వ తేదికి మరల జరుగునని తిరిపివార్త వచ్చినది.

రూపాయి పాత్ర టులు :- నవంబరులో కలకత్తా బొంబాయి టుల సాలలలో 2 కోట్ల 19 లక్షల 24 రూపాయిలు పాత్ర టులు ఉద్రింబడెను. 1919 ఏప్రిల్ మొదట 1920 నవంబరు ఆగవకు 81 కోట్ల 27 లక్షల 235 రూపాయిలు వెచ్చించబడెను.

మేధ్యులకన్యాయాదార్యము :- 19-4-19. 6 తేదికి అమృతకుళలో జరిగిన అల్లలలలో దుర్మార్గులవలన అడవకు పోయిన మేధ్యుల కన్యకు కన్యకాశ్రమక్రింద కి 0 వేలరక్తుటకు పోరవలెనని కేసురదిగారి ఆమె దానిని పుచ్చుకొనుట కంగీకరింపలేదు. అపుడు అమెదేలికొని రిస్సు బాచీయుడెను. బానిసలతో వాదించిరి. దానివలన మార్తమృత్యుకొనునని ఆమెచెప్పెనని లాహోరు నియమిలటరీ గజెటుప్రకటనాసరి.

ఆంధ్రమానుగారి తంతివార్త :- బ్రాప్తజేతరులలోని పాప్తజేతరులకు నెలకొనిన పాప్తజేతరులకు భాగ, తీయులం దక్కెనని సభ్యులమున కలిగియున్నాడు భారతీయుల కవల విద్య మార్చిగా నేర్చుబడుచున్నది. హిందూ మహమ్మదీయులై తిద్దవ వడినది. ఆరెండు జాతులవారకు కలసి నెలసి పరిశ్రమచున్నాడు. ఇండియా సంఘమును సంక్షరించుచున్నాడు. అంకయును అవకూలముగ కనలచు చున్నదని దర్శనశంకరి యా నెల 15-వ తేదికి ఆంధ్రమానుగారు బొంబాయి ప్రాంతము పర్యటన తిరిపివార్త నంది.

దేశభక్త-సంవత్సరాది సంచిక :- ఇందలి యభ్యుదయములు :- కలికాసంపాదకులచే వ్రాచబడిన దీర్ఘ వ్యాసములు రెండుగలవు. నీలిహారములగు రెండుకథలు గలవు. మైసూరు దివాన్ బి. వి. మాధవరావుగారిచే వ్రాచబడి "మనము ముందుచేయవలసినవి" అను మొత్తమున్నది. "వజ్రులతో దాటు" అను నొక వ్యాసము వ్యాసయుక్తము. బి. వి. శేషగిరి ఆచార్యుగారిచే వ్రాచబడినది. హిందువుల దీక్షయమును గురించి దాక్షర వంశాధిరావు గారిచే వ్రాచబడినవ్యాస మొకటి యున్నది. కామ్యం చెప్పక యాత్. బాయిలు కమిటివారికి ఒకయభ్యుధ్ధము అను వ్యాసమును వ్యాసీయరు బి. ఆదివారాయణ శెట్టిగారిచే వ్రాచబడినది. మొత్తమున కేవల 4000 కరకులగు 27 వ్యాసములు గలవు. ఈసంచిక మధ్యమధ్యమున అనేకవిధములగు చుక్కలతో చదువల ముండుట ఆకర్షించుచున్నది. ఇందు దేశభక్త, చిత్రకటములను కొన్నిటి దర్శించి 4 సంచిక రింకపాపును గలిగించియుండును. ఈసంచిక మూడవ సంవత్సరాది సంచికకు తీర్చుచు గాక. దేశీయ ప్రతిభయందు దేశభక్తకు పరీక ప్రజలకున్న, దేశమునకు అపారమగు సేవకు చేయుచున్నది. ఇందలి వ్యాసములు ప్రతిపనుజానినీ మారవించుచుండుట తెలుపును భారతదేశమును పరిపాలించు విధముల కోరించుచున్నది.

కలహ కలక శెట్టి, రామానుజశెట్టిగార్లు ఉత్తర అయ్యశ్వదళాల నెల్లూరు :- వై. వై. ద్వారాయందు జరిగిన మాసమున 9085 కోరులకు పోషకములయ్యడినది. అందు పున ములసంఖ్య 5096 స్త్రీలసంఖ్య 2080 బాలర సంఖ్య 1839.

రెండవ చెన్నరాజధాని కాసిరీ ఇన్స్పెక్టర్ల సభ తీర చుకావలి :- తిరుచినాపల్లి కాసిరీ ఇన్స్పెక్టర్ల సంఘము యాజమాన్యక్రింద రెండవ చెన్నరాజధాని కాసిరీ ఇన్స్పెక్టర్ల సభ, ఈవరు నెలపులలో ఏ మొ 8.4 తేదికి జరుగును. తిరుచినాపల్లి పురపాలక సంఘాధ్యక్షులగు, పి. భారతీయ సాచిలు ఎం. పి. వి. యస్. గారు ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షులుగ నుండుటను హెచ్చరించుచు, వి. ఎలిరాజులుగారు యస్. యస్. యస్. వి. యస్. యస్. సి. గారు ఆహ్వాన సంఘపు వైస్ ప్రెసిడెంటుగ నుండుట అంగీకరించి, గౌరవనీయులు సర్జెంట్ జనరల్ అందు కాసిరీ కమిషనరుగారు, సభాధ్యక్షులుగ నుండుటకు కోరబడియున్నారు. పబ్లిక్ కరెన్సుల వేరిసెన్సిటి పాలనా విధానములగుర్చి, యెఫ్. పి. లాడ్జి సి. వి. ఇ. గారి కరము 0-2-0 పీజిస్, పబ్లిసిటీ రిపోర్టు కట్టగాని, గవర్న మెంటు మద్రాసురకాల నూతనం తెండెంటు గారికట్టగాని అడవిగలరు.

జంక్షన్, } కి చిదంబర రావు,
18-2-20. } (2091) ప్రిడర్.

World News.

(Reuter's Agency.)

ENGLAND

Alleged Sewing Cotton Combine. Report of Profiteering Act Sub-Committee.

LONDON, February 18. The Profiteering Act Sub-committee inquiring into the alleged sewing cotton combine report after exhaustive inquiries, that the manufacture of sewing cotton is the virtual monopoly of Messrs. Coats, who have taken advantage of their monopoly to restrict trade making it extremely difficult for competing firms to obtain a "quota". They report that in view of the fact that Messrs. Coats in last September estimated the total manufacturing and selling costs amounted to 38 pence per reel, the advancement of the retail selling price to seven pence farthing was hardly justifiable. The retail price should not have exceeded sixpence a reel, Messrs. Coats increased their net profit per reel between 1914 and 1919 by 168 per cent. The Sub-committee, however, are of opinion that when Messrs. Coats present the supplies of raw and manufactured cotton are as exhausted, the price of sewing cotton must rise unless the price of cotton falls.

The Profiteering Act. A Board of Trade Decision.

LONDON, February 14. The Daily Mail says that the Board of Trade has been advised that merchants who have been accepting only what purchasers have offered cannot be prosecuted under the Profiteering Act. The decision means that the Act is important to check profits soaring at the rate of thousands per cent, that there will be no use of prosecution, that Government is powerless against wholesale merchants and there is a general feeling that fresh Legislation is imperative without delay.

Nationalisation Issues. Great Industrial War Pending. Advice to Visitors.

LONDON, February 13. The Prime Minister's refusal of nationalisation starts a great industrial war, which is certain this spring. The opposing schools of labour are voiced by Mr. Hartshorn, who declares a strike inevitable early, and by Mr. Walsh who counsels moderation and appeals to the men to use the strike weapon only as a last resource. Most of the miners' leaders reflect the view of Mr. Walsh, who denounces the strike frenzy and enters an emphatic protest against any such action at the present time and declares that the welfare of the people as a whole is the highest law and a hateful brutal alternative strike should only be resorted to when all appeal to reason has failed. He asserts that the surest and most effective way of destroying the faith now placed in labour by many thousands of moderate men is a constant threat of direct action by the men. Yet it is essential to remember that the miners led by Mr. Smillie and Mr. Hodges, both extreme men, may get out of hand if incited thereto. Any way, though the danger is unlikely till March, much may happen then. It is advisable for visitors to this country this year to realise that the outlook is very obscure. The Cabinet is quite prepared to fight the issue since if it gives way it means the collapse of Constitutional Government though the struggle entails great suffering for the people and incalculable damage to trade which, all agree presents superb prospects, if only the nation would work together. This type of agitation rather strengthens the coalition feeling and helps the Ministry. Sir Walter de Frece put anti-Nationalisation in the forefront of his programme thought he owes his success entirely to his wife who swept in the women voters. The Paisley result is still uncertain and in any case there is little difference between Mr. Asquith and Mr. Biggar.

Mrs. Besant's Passage.

LONDON, February 13. Mr. Lyle has a question on the paper asking Mr. Montagu the reasons why the Department granted a passage to Mrs. Besant, when there are still a great number of soldiers' wives waiting for passages to join their husbands in India. (Madras Times)

The Thesiger Engagement.

LONDON, February 13. The Thesiger engagement is widely noticed pictorially. (Madras Times).

Burglary.

LONDON, February 15. Burglars have stolen articles valued at several thousands sterling including many gold and silver challenge cups from Fox Warren Park Wisley, the country residence of Alfred Ezro.

Arrival of Troops from India.

LONDON, February 15. The Former German liner, Koenig Friedrich August has landed eight hundred troops from India at Plymouth. There were few cases of Influenza during voyage.

H. H. Agakhan Sails for Bombay.

LONDON, February 16. H. H. the Aga Khan sailed for Bombay from Marseilles on board P & O mail steamer on 14th instant.

RUSSIA

Bolshevist Activities. Offensive Against Poland.

LONDON, February 14. The Times publishes an interview with General Pilsudski, Generalissimo of Poland. He confirmed the report that despite Poland's receipt of a conciliatory Bolshevik Peace Note, the Reds are making preparations without remission for a great offensive against Poland. Nevertheless, owing to internal conditions the present was the most critical moment for the Bolsheviks and he was convinced that despite the Reds' ability to concentrate for greater forces the Poles were unconquerable.

Bolshevist Activity.

LONDON, February 13. Bolshevik activity in Asia is now largely discounted. It is felt that it is mostly talk and uneasiness is evaporating. (Madras Times).

AMERICA

Unconstitutional Practice in U. S. Mr. Lansing asked to Resign.

LONDON, February 14. WASHINGTON.—In the course of correspondence, which passed between President Wilson and Mr. Lansing, President Wilson charged Mr. Lansing with acting in an unconstitutional way by calling meetings of the Cabinet during President Wilson's illness, pointing out that as there could not be any action without the President, therefore, the meetings were unnecessary. Consequently President Wilson requested Mr. Lansing's resignation on the ground that it would relieve him from the embarrassment of feeling Mr. Lansing's reluctance and divergence of judgment.

Mr. Lansing's Explanation.

In resigning Mr. Lansing said that he believed and the belief was shared by others, that the Cabinet meetings were necessary and he would have been guilty of a dereliction of duty if he acted otherwise.

President Wilson and Railwaymen's Demands.

LONDON, February 15. WASHINGTON.—It is announced that the representatives of railwaymen have agreed to accept President Wilson's recommendation to hold their wage demands in abeyance temporarily.

The Union leaders have decided to call a convention of the members on their general committee to meet in Washington on February 23rd.

New British Ambassador in Washington.

LONDON, February 15. The Sunday Times says, that Mr. Grey has definitely decided not to return to America and that Mr. Reading will become the British Ambassador in Washington.

ITALY

Italy Ratifies Bulgarian Treaty.

LONDON, February 15. ROME.—Italy has formally ratified the Bulgarian treaty.

CHINA

Loan to China.

LONDON, February 15. PEKING.—February 7th.—A memorandum has been sent to the Chinese Foreign Office by the British, American, French Japanese representatives stating that in view of urgent requirements of the Chinese Government these governments are prepared to recommend their banks to issue a loan of five millions sterling on secured and specified revenue on condition that first, North and South resume peace negotiations forthwith and second that a portion of the proceeds shall be used for disbandment of unnecessary troops and third, that four Allied Government and banking groups effectively supervise the application of proceeds of loan and disbandment of troops.

Indian Telegrams.

(Associated Press.)

BENGAL

Lascars in War Time. A Striking Tribute.

CALCUTTA, February 18. Commander A. B. Armitage, R. D. R. N. R., delivered a lecture on Monday evening (Feb. 16th) at the Elphinstone Picture Palace, Calcutta, on Polar Exploration. The lecture was in aid of the Lascar Memorial Fund and it was given under the patronage of H.E. the Governor of Bengal and Lady Ronaldshay. Commander Armitage was second in Command of the Jackson-Harmsworth North Polar Expedition 1894-97 and second in command and navigator of the Discovery Antarctic expedition 1901-07.

In the course of his introductory remarks Commander Armitage paid a striking eulogy to the services of the Lascars during the war and their steadfastness in danger. He said:—Thank you very much indeed for your kind reception of me. If you feel, when the show is finished, that you have not wasted your time and your money it will be due to the patriotic goodness of heart of Mr. Madan, who has lent his theatre as well as the services of his operator for the purpose for which I am here this afternoon.

What that means I am sure that those of you who have seen the large audience attracted by his fine picture

displays, will realise. It takes a considerable amount of time and labour to organize an affair of this kind. Mr. and Mrs. Gerard has spared neither, while Mr. and Mrs. George Mc Nair, the Hon. Mr. Cumming, Mr. Digby of the Associated Press, Mr. Lal Chand who has printed all the posters and handbills, the gentlemen of the press generally, and those ladies and gentlemen, whose names are mentioned on the Hand bills, have most kindly co-operated in a cause which appeals to them all.

That cause, the collecting of funds to erect a fitting memorial in honour of the brave Indian Merchant Seamen, who so nobly supported their British brethren of the Sea during the War, is one which I feel sure we all have very much at heart.

Forty years ago, I first arrived in Calcutta as an apprentice on board the good ship "Plassy" one of nearly four hundred sailing vessels which were moored in the Hughli. Sic gloria transi mundi. Now I see not one.

A Great Voyage.

The "Plassy" was under charter to the Government, to carry 600 natives of India—men, women and children gathered from every part of this wonderful country, to the British West Indies, a voyage of three months duration. She had a crew of 62,54 of whom were Lascars. As you may imagine, a boy of 15 years of age, working with those Lascars, low and a lot, and going freely among the passengers of all caste, from all quarters of India, I acquired a considerable knowledge of the habits, customs, and characters of those amongst whom I lived and worked. In cyclones of the Eastern seas, tornadoes of the Western Indies, and hurricanes of the North Atlantic, I frequently observed and admired the behaviour of the Lascar seamen. When the Plassy on my second voyage in her, was dashed to pieces on the coast of England the conduct of our Lascars approached the heroic. Curiously, she was wrecked opposite the house of a Major Clive, and was, I believe, the last sailing vessel allowed to carry a Lascar crew in such high latitudes.

For thirty four years I have been an officer in the P. and O. Company's Service, whose steamers together with those of the B.I.S.N. Coy., are manned by Seamen of India, the regularity and safety with which the services are conducted, speak for themselves.

On deck and in the Engine Room, where the work is carried on by Indians, the discipline and good conduct are unsurpassed, even by the Royal Navy of Britain. Had I the time I could tell you of many acts of splendid courage performed by members of our crews. Had it not been for their pluck, would the great Calcutta community of Commerce, be now in existence? I doubt it, for your very lives, (to say nothing of your profits) would have been greatly imperilled had not your brave seamen faced again and again although peaceful citizens at their peaceful avocations, what has been called, by common consent the deadliest means ever experienced in any war. When the last ship I commanded, the 'Salsette' was torpedoed and sunk in the English channel by the Hun, there were 300 souls in her.

Although speeding along at 19 knots when struck, and gradually capsizing, my Indian crew launched the seven remaining boats with all, but the killed in them, and were away in four minutes. One of the last to leave the ship was a Lascar youth, eighteen years of age. Calmly he lowered the boat at which he was stationed; turned to me and saluted, saying, "May I go now Sir"? And what of those who were killed? Fourteen of them shut down below in the stockhold, the water tight doors closed. Suddenly a terrific, a monstrous explosion, as the torpedoes burst in the coal-bunker. Blinded, burnt, dazed beyond expression, no hope. One man was near the iron ladder leading to the highest deck above him. He crawled up part of the way, and managed with burnt flesh hanging from his lower limbs, to scramble up the inside of one of the large ventilators.

He was saved, and like the reminder of those rescued, never even murmured a complaint. All carried out my orders, implicitly.

Indebtedness.

Ladies and gentlemen, you are largely indebted to the seamen of India who, in the John Company's day, fought so bravely in the ships of the Indian Navy, for your commerce and safety of to-day. Perhaps you may think you are safe for your time. Do not be sure of it, and when the next peril may be far distant, though I doubt it, arrives, see to it by your encouragement and good treatment of the sailors of this great land, that you have such human material as you can depend upon for the safety of your lives, even if you have to abandon all else.

Apart from what you have paid for seats this afternoon, I feel confident that your great individual generosity, like that of the firms which have contributed will cause you to give, and give liberally towards the funds needed for a worthy commemoration of those Indian seamen who have made the great, the greatest sacrifice of all, that you might live and thrive.

Letter from Lord Ronaldshay.

Before commencing his lecture on the "Discovery" expedition Commander Armitage read the following letter from Lord Ronaldshay:—

"My dear Captain Armitage, I am very sorry that owing to our absence from Calcutta on Monday we will be unable to be present at your lecture. As you know I am anxious to promote the object with which the lecture is being given—the erection of a memorial to the Indian seamen who during the war lost their lives by enemy action. I would like the people of Calcutta to realise the great debt which we owe to the brave, though unostentatious work of the Indian Seamen."

A Conference of Bengal Zamindars was held on Wednesday afternoon to concert measures for their securing proper and adequate representation in the provincial and Indian Legislative Councils and also in the Council of State, Maharaja Manindra Chandra Nandi of Cossimbazar presided. Resolutions were adopted urging the Government to recommend the Secretary of State to provide at least the seats for the landholding interests in the Bengal Council and three seats in the Indian Legislative Council and also two seats on the Council of State and urging the Government to treat the permanent settlement and pledges given to Zemindars of Bengal during the last one hundred years as sacrosanct and no attempt to temper with them. A deputation will be sent to Delhi to a make representations before the Reforms and Financial Relations Committees on the above resolutions.

IMPERIAL LEGISLATIVE COUNCIL.

IMPERIAL PREFERENCE.

INSTRUCTIVE AND INTERESTING DEBATE.

Council Reassembled.

DELHI, February 18.

The Council reassembled after lunch when Sir William Vincent, speaking on behalf of the Government congratulated Mr. Sarma on his resolution having led to an instructive debate and said if he answered to it shortly and was unable to accept the resolution or its various amendments he thought the Council would not think he was treating them with any discourtesy. From the point of view of the Government there was very great force in the view put forward by Mr. Sinha that the proposals at the present moment were not really practical politics. There were two aspects of the case, one that of official Members all of whom would vote with Government on this occasion and the other that of the non-officials. The speaker said:—We are now on the eve of great changes in the constitution of this Council. We are shortly going to have a Council which will admittedly be more representative of the views of the people. For eight years this Council has watched the progress of the new city of Delhi. They had acquiesced, some silently and some even by words of approval, in the changes that we have effected in Delhi and I ask whether in those circumstances you think it right to make a change from what appears to have been the long, accepted position. From the point of view of Government, Sir William Vincent went on, the position was even stronger. When the change of capital was announced from Delhi no Honourable member of the Council raised any voice of protest. Since then the Government of India had gained the approval of this Council to spend three and half crores of rupees on the new Capital. The Government of India acting under the authority of the Secretary of State and under the authority of Parliament would not possibly with due respect to its official position and subordination to Parliament and to His Majesty's wishes and pronounced declaration, accept a resolution of this kind. Sir William admitted many of the arguments in respect to the removal to Calcutta. These arguments had the authority of Lord Curzon and it was idle in any way to minimise its weight nor could reasoning men neglect the force of arguments like separation from seat of learning, loss of contact with men of leading legal and business world, and contact with leaders in all branches of public affairs and with those who in fact guided public opinion. But the question had been decided by the King and without his authority it would be impossible for the Government to consider any reopening of it. Speaking of the removal of the Capital from Delhi the members had underestimated the advantages of Delhi. He did not stand as the champion of Delhi. Probably other members were better able to sing its praises, but Delhi undoubtedly enjoyed a central position and it was a big railway junction. It was also a great centre of public opinion in Northern India. One Hon'ble Member had suggested that there was no public opinion or that public opinion here was negligible. From the military point of view also Delhi was far more conveniently situated than Calcutta or any of the place suggested. It was told that Delhi was a place of stagnation and there was no progress and it did not come under the influence of public opinion. The speaker admitted there was considerable force in it, but added whether he might not point out that eight years in Delhi had brought the reforms which so many years in Calcutta had failed to achieve. They had heard of the possible influence of Calcutta over the Government of India if the capital was removed there. Such a removal and such an influence would be envied by other cities. Calcutta was at this moment a congested place and it would be difficult to find accommodation not only for a few officials but also for a large number of people connected with them. Moreover it was extremely doubtful whether the Government of India would be welcomed in Calcutta at this juncture. No Hon'ble member from Bengal said it would be. If the Government of India were to remove itself to the hills near Calcutta there would be great dislocation of business and further the expenditure on that account would be larger than now being spent on the new Delhi. If it were practicable to find a place suitable in climate and fairly accessible and central with some historical associations then the chances of locating the Government of India in such a place would be very great but that was not practicable, because the Hon'ble members themselves in their speeches went off from one end of India to the other in order to select a suitable place. That itself indicated the difficulty of solving the question. In conclusion Sir William Vincent said that he could not accept the resolution or the amendments but promised to place a report of the discussion before the Viceroy in case the latter wishes the matter to be reconsidered.

Nawab Ali Chaudhuri.

The Nawab Ali Chaudhuri strongly opposed the capital being transferred again to Calcutta. Whatever changes there had been in the past the Mahomedans considered they had considerably suffered and there was already a great misapprehension in their minds that the influence of the city of Calcutta on the administration had been baneful to the Mahomedans. The amendment of the partition of Bengal was due to the intrigue and influence of the Bengalis of Calcutta.

Mir Asad Ali Khan.

Mir Asad Ali Khan said there was considerable difference of opinion among non-officials as to the desirability of continuing the Simla exodus. It would not be advisable to discontinue moving to Simla. The new Delhi stood as an emblem of Hindu Moslem Unity. By changing the capital again the

Government would have to incur heavy expenditure all over again and he was not inclined to support the idea of changing the capital and such frequent changes were highly objectionable. They should all endeavour to make Delhi a worthy capital of British Empire. It was expedient that the building operations in new Delhi should be more rapid.

Mr. Khaparde.

Mr. Khaparde said that Delhi was already in possession of the status of a capital. Those who opposed it should have to make a case against it. If anybody wished a change he should certainly press the claims of the Central Provinces as the very name signified it was central. (Laughter). He was not very enthusiastic about the historic association. On the contrary, it was better to go to a place which had no historic memory. The capital of the United States had no history about it. There was not much force in his opinion that there was no political or commercial opinion in Delhi. Mr. Khaparde pressed the claim of Bethul in the Central Provinces and finally supported Mr. Patel's amendment.

Sir Zulfikar Ali Khan.

Sir Zulfikar Ali Khan said when a similar question was raised in Simla last September he lodged his protest against it. The same reason existed to-day.

He strongly opposed the question being reopened. The Government would surely stultify itself in the eyes of the people if it constantly changed its capital. They could not lightly set aside the pronouncement of the King Emperor and it showed lack of perspective on the part of members to reopen the question of the location of capital. He could not understand how anyone with a sense of responsibility could propose such a thing as a change of capital.

Location of Legislative Council.

Sir Claude Hill said he regarded it a matter of satisfaction that this important matter should have come before the Legislative Council. Attention had been repeatedly drawn by all non-official speakers to the location of Legislative Council. He thought this particular question covered only a small aspect of the whole problem and in fact included the question where the administrative machinery was going to be located. Mr. Sastri had a suggestion that the Government's administrative staff could be permanently located at Allahabad and for three excessively hot months it could retire for holidays. In regard to that point it must not be ignored that India stood now in a situation of very great responsibility with regard to our future. India had in the past suffered compared with her present greatness from her adhering to hot places during the whole year with the result that the administrative machinery in the hot weather ceased off and advancement and progress was retarded. India of to-day and India of the future could not suffer any slackening in its administrative machinery. She would have to compete with other nations of the world in regard to efficiency. Continuing Sir Claude Hill said if it is a question of India having one centre she must find a centre where works of higher pressure can be conducted throughout the year. It is not the question of Legislative Councils sitting for 6 months or 9 months a year. It is a question of administrative machinery carrying on work. I think that this is an aspect which has not been fully realised considering all suggestions put forward by different members. He assured the Council that in 1911 Delhi was selected as a capital after prolonged consideration and after weighing claims of all rival cities. Even if a committee be appointed excluding the members belonging to the provinces of Bengal the result would certainly be in favour of Delhi so far as expenditure was concerned it was not the question as to how much had already been spent on rebuilding Delhi but whether under the limited sum any other city could provide the same sort of facilities and comforts which Delhi was expected in due course to provide. The average cost per acre at Delhi was Rs 123 only while the cost involved at Calcutta, highly congested as at present it was, would be enormous. Moreover for special reasons the Army Headquarters were located in Simla during the whole year and Delhi being near to it as soon as accommodation could be arranged the army head quarter could as well move to Delhi. The fact was that a move to any other place would mean an extra enormous expenditure and a consideration of the position of tax payers obliged the Government to abandon any suggestion for a change. Moreover Kalka-Simla Railway being a state Railway the abandonment of Simla would mean a tremendous loss which the Government could not contemplate to bear. As an answer to Sir Fazulbhoy Currimbhoy's enquiry, Sir Claude Hill assured the Council that the Government had decided to remain in Delhi from the 15th October to 15th April. Comfortable accommodation had been arranged and this period might be extended still further after Delhi had undergone all the proposed changes which had been thrown in the background due to the exigencies of war. He believed there would be no dissident voice. As a matter of fact 8 years' connection with Delhi gave a stimulus to political changes now granted to India. Indians ought not to ignore the one potent fact that the future capital of this country should be in accordance with Indian national spirit and past traditions. Delhi was the only city in India to fulfil that aspect. It was the seat of past kingdoms. It was full of glories. National sentiment and adherence to past traditions must dictate to Indian nation that Delhi should retain its present position.

Sir Dinshaw Wacha.

Sir Dinshaw Wacha said that the suggested committee at this stage would do no good. If the committee went round with candles in their hands he was sure they would not be able to find out a place where the Government could live year in and year out. In his opinion the military side of the question could not be ignored. He did not expect that capitals should move so fast from place to place. He had no doubt that commerce and public opinion would grow in Delhi in time. If the proposition for the change of capital to a central place was accepted he did not know how the money was forthcoming. It would be far better therefore to remain in Delhi and let a greater Delhi rise.

Raja Sir Bampal Singh.

Raja Sir Bampal Singh opposed the resolution. In spite of all her short comings he said Delhi had a fascination of its own and there was no necessity to dislodge her from her present position. Moreover they could not go behind the King Emperor's proclamation which had a sanctity of its own. A large amount of money had already been sunk in Delhi and it would not be wise that it should be all wasted. He took strong exception to the remarks of Mr. Sastri that the Government of the United Provinces had changed its capital from Allahabad to Lucknow. It had done nothing of the kind. His Honour had only appointed a committee for the purpose of finding out the desirability of building a Council Chamber in Lucknow and that the committee had by a majority decided in favour of a Council Chamber being built at Lucknow.

Mr. Crum.

Mr. Crum replying said he proposed avoiding making special reference to Calcutta or any other place but since the Government did not wish to appoint a committee and since other gentlemen had named other places he said Calcutta was not suitable for the return of capital. He had consulted Calcutta and come to that conclusion. He recalled the Bengal Chamber's suggestion that the Capital should be in Simla and the ceremonial capital in Delhi and the Government of India should travel among the important centres. The army headquarters should remain at Simla and a good part of Government of India could also remain there. That would mean considerable savings. Having regard to the assurance given that their discussions would not be lost sight of, he withdrew his amendment.

Mr. Patel.

Mr. Patel suggested he could not follow Mr. Crum's example and did not see much constitutional difficulty and suggested that the Government might place to-day's discussion before His Majesty for consideration. Mr. Sarma's resolution of his amendment did not debar the capital remaining in Delhi but what they objected was the Government moving about from place to place. They question would become more and more difficult and the best course was to attempt a solution. He therefore asked his amendment to be considered.

Mr. Chanda.

Mr. Chanda thought the appointment of the committee would lead to great unrest in the country. The debate had shown that very few had defended Delhi and urged that the Government of India should put this before the Home Government. Already the foundation laid by the King Emperor had been shifted to another place and full advantage should be taken of the forthcoming visit of the Prince of Wales. He withdrew his amendment.

Mr. Sarma.

Mr. Sarma summed up the debate and thanked Sir William Vincent for his promise to place the discussion before the Viceroy. He complimented Sir Claude Hill for the important facts placed in Council. The real work of the Government of India in future would be performed by the Legislative Council and in the view of the representatives of the people Delhi is ill suited for the capital.

Sir William Vincent.

Sir William Vincent briefly replying pointed out that he had only said that he would call for the papers of this debate to be put before His Excellency in order that he might decide what action was necessary. That was in accordance with the official decision in this matter.

Mr. Patel.

Mr. Patel's amendment was put and lost and on his pressing for a division the amendment was rejected, six voting for and 52 voting against it. The original resolution of Mr. Sarma was next put to the Council and lost, only five voting for it.

The Council adjourned till to-morrow.

Government Securities Bill.

At the meeting of the Legislative Council on the 20th February, Mr. Hailey will present the Select Committee's report on the Government Securities Bill. At the meeting on the 25th Sir William Vincent will present the Select Committee report on the Workmen's Breach of Contract Act Amendment Bill, Indian Tariff Act Amendment Bill and Land Acquisition Act Amendment Bill will be considered and passed. Mr. Dobbs will introduce a Bill to take power to require passports of persons entering British India.

Import and Export of Goods Act.

Amendment Bill.

Sir George Barnes will refer the Import and Export of Goods Act amendment Bill to a Select Committee, consisting of Sir

George Barnes Lowndes, Sir Fazulbhoy Currimbhoy, Mr. Sitanath Ray, Mr. Mant, Mr. Sarma, Mr. Hey, Mr. McPherson, Mr. Jaffer, Mr. Conk and the mover and that it be a special instruction to a Select Committee to consider whether the provisions of a section of the said Act should be amended with the object of limiting its scope and if so to report the amendments in the Act which the committee consider necessary or desirable to give effect for that purpose.

Mr. Patel's Intercaste Marriage Bill.

Mr. Patel will move that the Bill to provide that marriages between Hindus of different castes are valid be referred to a Select Committee, consisting of Sir George Lowndes, Sir William Vincent, Mr. Muddiman, Dr. Sapru, Mr. Chanda, Mr. Sastri, Mr. Khayarde, Mr. McPherson, Mr. Sinha, Mr. Kincaid and the mover. Sir William Vincent will move as an amendment that the Bill be referred to a Select Committee consisting of Sir George Lowndes and all the non-official members of this Council.

The following resolutions have been admitted:—

Mr. W. E. Crum.

Mr. W. E. Crum will move:—This Council recommends to the Governor-General-in-Council the introduction as early as possible of a Bill for the registration of business names in India, similar to the British registration of business names Act 1916.

Mr. B. N. Sarma.

Mr. B. N. Sarma will move:—This Council recommends to the Governor General in Council (a) that Council Bills be sold in London only in so far as it may be necessary to do so to meet the requirements of the Secretary of State for India and (b) that reverse Council drafts be sold only for *bonafide* trade purpose. This Council recommends to the Governor General in Council that gold imports into India be freed from all restrictions. The Council recommends to the Governor General in Council that the control over foodstuffs, particularly rice as between province and province and district in the same province wherever it exists at present be abolished.

Mr. Srinivasa Sastri.

Mr. Srinivasa Sastri will move:—This Council recommends to the Governor General in Council (a) that steps be taken to institute a Civil Medical Service absorbing all the Civil posts at present held by the Indian Medical Service and it be recruited from the independent medical profession, the civil medical officers and the medical service, the last being restricted to ten per cent of the cadre, and (b) that the Indian Medical Service which would then be exclusively military be recruited by simultaneous competitive examinations to the extent of one half in India and one half in England.

Publication of Patna I. L. R. Series.

DELHI, February 19.

A meeting of the Imperial Legislative Council was held this morning. Sir Claude Hill took the chair. There were no interpellations. Mr. S. Sinha moved that the Governor General may be pleased to authorise the publication of a Patna series of the Indian Law reports containing the decisions of the High Court of Judicature at Patna as in the case of all the other chartered High Courts. He said all High Courts throughout the India had got their own series of law reports published and that such a procedure was in accordance with the requirements of the Indian Law Report Act. He understood that the present Patna Government subscribed to a private journal issued by a private firm for its full information. If this need was really substantial and desirable it would be advisable for the Government to authorise the publication of a Patna series of Indian law reports. Public opinion in Patna had been for the past few years asking for such a publication and in a provincial conference in July 1917 the same idea was expressed.

Sir George Lowndes.

Sir George Lowndes said that the Governor General in Council would be pleased to authorise the publication of a Patna series of law reports, but he wished that before any such authorisation was contemplated there ought to be some complete series of reports. During the war the Local Government could not cope with the work and on the inauguration of the new era they could press the Local Government to look to that aspect and keep a regular series of law reports. The existing Patna series was being maintained by a private firm and the period of contract would expire by the 31st March next year. The Local Government could then take the question up as this was a matter purely for local council to deal with. At the same time the speaker promised to call the attention of the Local Government to deal with the matter.

Resolution Withdrawn.

Mr. Sinha withdrew his resolution.

After Mr. Sinha's resolution regarding Patna series of law reports was withdrawn, Sir George Lowndes took the chair.

Mr. Sinha.

Mr. Sinha moved for the appointment of a mixed committee of officials and non-officials to consider and report on the expediency of assimilating the rules and practices of the various High Courts in regard to the administration of criminal justice and other matters. He said that in some very important matters especially in regard to the practice of determining criminal cases the six High Courts of the country had framed rules which were very different. In the Calcutta High Court all criminal cases were disposed of by a division bench of two judges, but in Patna and Allahabad High Courts a single judge disposed of all criminal cases except those involving sentences of death or transportation for life. The provinces of Agra and Bihar and Orissa regarded this as a serious departure from the practice obtaining for over fifty years in the Calcutta High Court. Mr. Sinha then dwelt upon the right of audience of lawyers in all High Courts which right had been disallowed in many instances recently.

Mr Chanda.

Mr. Chanda supported the resolution and said while his friends of the Madras Vakils Association had the right of audience before the original side it was a matter of surprise and regret that a lawyer of eminent position like Sir Rashbehari Ghose was debarred from appearing before the original side. This anomaly, he said, should be removed at once.

Sir William Vincent.

Sir William Vincent said that in matters where Parliament had given independence of opinion to the High Court by certain rules, the Government of India could not reason-

ably interfere by any enactment of the sort proposed. The appointment of a committee by the executive Government to deal with the question of law would not be viewed favourably by the courts involved. As far as possible the executive authority could not question judicial discretion without injuring the dignity, independence and prestige of judicial authorities. That was an act which he for one with some experience of judicial line, would not for one moment contemplate. It was nothing short of restricting the authority which had been vested in the High Court by statute. The rules of High Court were technical and adopted to local conditions and had been maintained for many years. If a prominent member of the Patna High Court was not allowed to appear in the Calcutta High Court it was a matter purely depending upon the judicial discretion and in conformity with the powers vested in them. If the Government were to accept the resolution it would be placed in a most difficult position and any solution could be impossible. Sir William Vincent concluding said, it would mean greatest discourtesy if the executive were to interfere with a purely judicial question. He would however draw the attention of the High Courts to specific points raised in the debate.

Mr. Sinha.

Mr. Sinha replying said that after having heard the Home member he was not satisfied that the results which he (home member) apprehended would happen. He did not yield to the home member in his desire to maintain judicial prestige. He knew the High Court Judges were sensitive, sometimes too sensitive. But that was no reason why the Council should not try to do what it seemed right and judicious in public interest. If however Sir William Vincent thought he would be stirring up horrors in the six High Courts he would be the last person to place him in any awkward position. He would be quite content with the assurance given by the Home member that he would draw the attention of the Honorable Judges to specific points of to-day's debate. He would under the circumstances withdraw his resolution.

Sir William Vincent.

Sir William Vincent:—What I will do, Sir, is, I will send the papers of to-day's debate on the resolution to the Honorable Judges of different High Courts.

The resolution was by permission withdrawn.

Sir George Lowndes.

Sir George Lowndes next called on Sir George Barnes to move the resolution which stood in his name. Mr. Patel rose to a point of order saying that he gave notice of the resolution which stood in his name earlier than Sir George Barnes did, and unless the president so ruled that Sir George Barnes resolution was of such public importance that his one should come next, he (Patel) pressed his right. Sir George Lowndes said the practice of the council had invariably been to take resolutions as were set down in the paper. The council would consider resolutions to-day and to-morrow, and Mr. Patel would get ample opportunity to move his, the importance of which would not be overlooked.

Sir George Barnes on Preferential Tariff.

Sir George Barnes moved:—That this Council recommends to the Governor General in Council the appointment of a Committee consisting of Sir Claude Hill, Mr. Mant, Mr. Ley, Mr. B.N. Sarma, Sir Dinshaw Wacha, Mr. Crum, Mr. Paton, Sir Zulfiqar Ali Khan, Sir Fazulbhoy Currimbhoy Rai Sita Nath Ray Bahadur, Dr. Tej Bahadur Sapru, Sir Gangadhar Chitnavis and the mover to examine the trade statistics and to consider and report to the Governor General in Council whether or not it is advisable to apply to the Indian Customs Tariff a system of preference in favour of the goods of empire origin.

He said:—“This may seem, and indeed is, a very large question for a committee of this Council to approach, and I want to explain why I suggest that it should be approached in this way. His Excellency the Viceroy when he addressed the Association of Chambers of Commerce in Calcutta last month made it quite clear, as perhaps you will remember, that the Government of India do not wish to make any general change in the traditional policy of Government in this matter without the support of public opinion. It may be said that it is impossible for a committee of this council in the time at their disposal during this session to go into the question as deeply as may be desired, and I quite realise the validity of this criticism, but it does seem to me that they can at any rate examine the statistical position and without going into any very elaborate detail, give their opinion on the question whether the admission of preference as a general policy into our customs tariffs would be likely to be beneficial or the reverse. I feel sure that the publication of their opinion and of such papers on the subject as they think fit to publish, will be a valuable guide to the formation of sound opinion by others outside the Council Chamber who are interested in the subject. It may be asked what is the object of the Government in raising this very difficult and thorny question at the present moment. The reason is that the principle of imperial preference has been recently adopted in the tariff of the United Kingdom and the question has consequently become one of practical politics for India. It seems to the Government that the time has come for examining the question afresh. As the Council is aware it was carefully examined during Lord Curzon's Viceroyalty and the results of that examination are contained in an exhaustive minute by Sir Edward Law. In the despatch which covered the minute and which had been published Lord Curzon's Government came to a conclusion against adopting a scheme of imperial preference, and this despatch and the minute must form the starting point for any new enquiry. My department, I need hardly say, has made an examination of the statistical position as it exists at present in comparison with that which obtained when Sir Edward Law's minute was written. But we believe that the practical knowledge which the gentlemen whose names have been suggested as members of the committee can bring to bear on the subject, will be most helpful and will do much to secure a true view of the effect of preferential duties on the trades in which India is interested. If this Council then accepts the resolution which I put forward, the first papers which will need their careful consideration are the minute and the despatch of 1903. I do not propose at the present moment to weary the council with a mass of figures, but I think they may be interested to know the

statistical position for the year before the war. In 1903 the United Kingdom's share of our import trade was 66.5 per cent; the share of other parts of the empire was 9.5 per cent and the share of foreign countries was 24 per cent. In the year before the war the United Kingdom's share had fallen to 64 per cent, the share of other parts of the empire to 5 per cent and the share of foreign countries had risen to 31 per cent. As regards the export trade the United Kingdom's share had fallen from 25 to 23.5 per cent, the share of other parts of the empire had risen from 13 to 14 per cent, and the share of foreign countries had risen from 62.5 to 65 per cent. As far as the statistics of the imports and exports go the two positions in 1903 and 1914 are therefore similar to an extraordinary degree. When we take into account the great changes which the world has undergone during the past five years, indeed the variations are so slight that they would not seem *prima facie* to vitiate the general conclusion reached in 1903 that India can have little to gain from a scheme of Imperial preference. There are however other sides of the question which will deserve the attention of the committee. In the first place I would observe that the adverse decision of Lord Curzon's Government was based in some measure on the danger of reprisals by foreign nations. We should like to have the opinion of the members of the committee who have many of them got special means of forming an estimate on this point whether that danger is to-day a real one or whether it is as serious as it seemed to Lord Curzon's Government. The position is further changed in the second place by the adoption of a policy of preference in other parts of the empire including the United Kingdom. The Government desire that the question should be looked at quite dispassionately and in the first instance from a purely interested point of view. What has India prospectively to gain or to lose supposing a scheme of preference to goods of empire origin is generally adopted, as in fact in actual practice is already or has been in portions of the empire? (Will it be a wise policy in our own interests to abstain? We must remember, I think, that we hope in the future to be something more than a source of supply of raw materials for other people's industries to work up. We look forward to the development of our own industries. I think we are even justified in looking forward to the possibility of finding export markets for our manufactured products, either within the empire or without. I think I might reasonably say that there are some portions of the empire not far from our own shores which we might justly look upon as a natural outlet for our goods. If we are to compete on unfavourable terms in these markets with other portions of the empire which are admitted to preferential duties it would be placing ourselves at the outset at a disadvantage. This of course is only one aspect of the case which had many sides to it, and I do not wish to be thought in any way as suggesting a decision in favour of one side or the other. Nor again do I wish to be interpreted suggesting that the matter should be looked at absolutely and entirely from a selfish point of view. As His Excellency the Viceroy remarked to the Association of Chambers of Commerce, while it is the interests of India which we have first to look to, it will be unwise to take a wholly parochial view, and in developing the tariff policy of the future we ought to be able to evolve some system which will be to the advantage not of ourselves alone, but also of the empire of which we are a part, and here I may remind the Council that this is not the first occasion on which the question has been discussed in this Council. Seven years ago on the 17th March 1913 the Hon'ble Sir Gangadhar Chitnavis (who) I am glad to say is still a member of this council) moved a resolution in the following terms:—That this Council recommends to the Governor General in Council the desirability in view of view of the loss of opium revenue, of considering financial measures for strengthening the resources of the Government under a system of preferential tariffs with the United Kingdom and the Colonies. In a carefully reasoned speech he quoted the trade figures which were then applicable and urged that India had nothing to fear from realisation in the event of her increasing her import duties with the object of giving preference to other parts of the empire. The figures on which the proposed committee must work are of course the more recent figures, but there are parts of Sir Gangadhar's speech which apply to the present conditions just as they did when his speech was delivered, and I should like to make my apologies to him for reciting a few sentences from what he said. He asked “What has India to gain by a scheme of Imperial preference? Her exports to the United Kingdom for instance are much smaller than her imports thence. She will have to give preference in a great many things and will receive a preference in a very few. Sir, I admit the premises but I deny the conclusion. It is true that we ask for very little favourable terms for our cotton goods, our sugar, our tea, tobacco and coffee and it is true that we can give a great deal, but I maintain that this is not a question to be treated, in the spirit of a petty flackster lamenting over an one-sided bargain. There are likewise other advantages reaped from imperial preference of which I need but mention one as an instance, the solidarity of the empire.” Those were Sir Gangadhar's words. Since then the position has been somewhat changed by the adoption of the principle of preference in the United Kingdom. If our tea, tobacco and coffee are all given a preference on entry into the United Kingdom, our sugar would be entitled to a preference if we had any to export, but unfortunately India is an importer of sugar and not an exporter. With regard to cotton goods the position is somewhat changed. Since the date when Sir Gangadhar made his speech (there was then as import duty of 3½ per cent. on cotton piece goods and a corresponding excise duty of 3½ per cent) the import duty has, as you all know, been raised to 7½ per cent, while the excise duty remains at its old figure of 3½ per cent. Thus the excise duty at present forms a much smaller proportion of the import duty than it did in 1903 or in 1913. I only refer to this matter here because I wish to add that in the view of the Government of India it must be a condition of the acceptance of the principle of Imperial preference by India that the excise duty on cotton piece goods should be totally abolished. Now, Sir, I want to make it quite clear that this is not a resolution in favour of imperial preference. We only want the position to be examined. It is a resolution for the appointment of a committee whose duty it will be to give their opinion on the question of policy, that is to say whether it will be consistent with the interests of India to apply to the Indian customs tariff a system of preference in favour of the goods of empire origin.

Discussion on Imperial Preference.

Mr. Patel said that he did not really understand why at this particular juncture Government should press forward the question of Imperial preference. The Hon'ble mover seemed to think that because the British Government had recently accepted the policy of Imperial Preference, the Indian Government should as well do the same. The speaker believed that they were all protectionists and even the Government officials were protectionists. This question was discussed in Lord Curzon's time and a committee arrived at the conclusion that Imperial Preference would not be to the advantage of India. Only recently Mr. Montagu gave expression to a similar idea in reply to a question in the House of Commons. It would not therefore be safe to bind India to a policy of imperial preference.

Sir George Barnes.

Sir George Barnes rising to a point of order said that the resolution simply asked for an enquiry as to whether imperial preference should be adopted.

Mr. Patel.

Mr. Patel said that the Government was still wholly protectionist (laughter).

Sir George Lowndes.

Sir George Lowndes rising to a point of order said that Government was not committed to a policy of protection.

Mr. Patel:

Mr. Patel asked even if the policy of Imperial preference were adopted, with whom was India going to deal. Should India give any sort of preference to South Africa and East Africa who have made themselves prominently known as anti-India? Could these unions now expect good offices at the hands of Indians whose brothers were wretchedly and most deplorably treated by their respective Governments? Unless India was a self governing part of the British Empire unless fiscal autonomy was granted to India this resolution could not safely be adopted.

Hon'ble Mr. Surendranath Bannerjee.

The Hon'ble Mr. Surendranath Bannerjee said that he was not an expert in commercial matters, but all his life he had been a protectionist. There was no such thing as principle in politics. (Laughter). He confessed he was a protectionist but there was no reason why he should put himself down to his old habits if changed circumstances dictated a different course. The question ought to be fully gone into and if the committee recommended acceptance of Imperial preference he would not hesitate to adopt it.

Hon'ble Mr. Khaparde.

The Hon'ble Mr. Khaparde said that his difficulty was to understand how this question of Imperial preference cropped up. Now they must have finished products to export before thinking how to export and where to export. It was premature now to appoint a committee. He opposed the resolution.

Hon'ble Mr. B. N. Sarma.

The Hon'ble Mr. B. N. Sarma supporting the amendment of Mr. Crum said that Government wanted to take them into confidence and discuss with them the solution of a problem of vast magnitude and importance. Non-official co-operation was asked for and if after long deliberations non-officials felt that they could not support the proposals of the Government it was open to them not to endorse the motion. The Industrial Conference at Bombay demanded that a fair chance should be given to Indians to discuss the matter before final settlement and this resolution was offering an opportunity to discuss the matter with the Government officials. Messrs Patel and Khaparde laboured under some misapprehension as to the scope of the resolution. The speaker believed that the resolution was not committed and at the same time gave an opportunity to representation of public opinion.

Sir Dinshaw Wacha.

Sir Dinshaw Wacha wanted to know what the Government would do with the recommendations of the committee, and urged that the country must be fully consulted. He denied Sir H. M. Chinnavi's assertion that England adopted preferential tariff and drew attention to the complex exchange policy and economic confusion in Europe. New dogma and new theories would be cropping up. He however had no objection to the appointment of a committee.

Sir George Barnes.

Sir George Barnes accepted the amendment of Mr. Crum and in reply to Sir Dinshaw Wacha's speech pointed out that what was intended now was nothing more than preliminary survey of statistics and the whole position. The resolution as amended was carried.

Mr. Khaparde.

Mr. Khaparde moved that a committee consisting of all non-official members of the council be appointed to consider and report on the rules and regulations framed and to be framed under the Government of India Act 1919. He said that there was precedent when the reform scheme was discussed in 1917 and another precedent would also be established by the amendment which the Home Minister would move for the appointment of select committees on the marriage bill. He knew that an informal committee was already sitting to discuss the rules to be framed under the reforms Act, but the matter was so important from the Indian point of view that it ought to be freely discussed all over the country and a committee of all non-official members to discuss the rules was highly desirable. The speaker apprehended that the present informal committee did not fully represent all shades of opinions and as such was liable to take a one sided view of the matter. He belonged to a party who wanted to make the utmost of what had been granted to them by the Reforms Act. There appeared to be a wrong notion about the act itself and a committee composed of all non-official members representing all shades of opinions would have a beneficial effect in fostering co-operation and spreading good will among them.

Mr. Chanda.

Mr. Chanda supporting said that the rules and regulations to be framed under the Reforms Act were of vital importance to them, even more important than the act itself. These should be considered from every point of view. As regards the committee now sitting they did not know how it was composed. He would prefer a system of election to selection in the matter of the composition of the committee. He was not aware whether various interests affected by the

act were represented on the committee. It reminded him of a learned judge who used to write judgments before he heard the arguments.

Sir William Marris.

Sir William Marris on behalf of the Government opposed the resolution and said that he was glad Mr. Khaparde had made no suggestion that the object of the Government in this matter was to observe an attitude of secrecy. He confidently asked those non-official members who knew the work already done whether the picture drawn by Mr. Chanda was not a complete travesty of what had taken place in the Advisory Committee, which was already dealing with the business, held several informal meetings and had done much good work. He was glad to acknowledge the entirely reasonable and conciliatory spirit in which and the sense of responsibility with which non-official members of the committee had approached it. He therefore left it to those non-official members of the committee to state whether in the proposals put before them there was anything rigid, impracticable or antideclivian. In asking the council not to accept the motion, Sir William Marris said that for the purpose they had in view the Government believed their own mind best. They had a small but thoroughly representative committee containing members from all major provinces. They had a committee, even five or six times bigger than what were suggested. Every body with practical experience would admit that a general discussion would be impossible and it would take a very long time before they could finish the task but they had only a few months left before them when the Prince of Wales would be here to inaugurate the new era. Meanwhile, they had to discuss the rules in committee and then refer them to Local Governments for opinion, after which the whole scheme would be reconsidered and sent to Parliament and the joint committee of Parliament and the Joint Committee would take their own time to put the rules in final shape. Whatever obscurities there might be in regard to the discussion before the Joint Committee, one thing was clear that that body believed strongly in Parliamentary methods. The Hon. mover's proposition might be practicable if the conditions in India were analogous to those in England. If they had power to make regulations with the concurrence of the Governor General in Council, they could easily do so, but at present they could not do it without the sanction of the Secretary of State in Council. This might perhaps be possible under the new era.

Mr. Patel.

Mr. Patel regretted that Sir William Marris did not mention the names of the members of the committee. This committee was charged with the responsible task of framing rules for the Imperial as well as Provincial Councils and they wanted that men having experience of both should be members and he was not sure whether that was done. He was for electing the members of the committee rather than selecting them. There were already complaints against the composition of provincial advisory boards. Why should not the Government ask the non-official members to send their representatives to the committee. He reminded the Council that the Morley-Minto reform became nagatory because of the rules and regulations. What he insisted on was that non-official members should be taken into confidence. He anticipated no difficulty if all the non-official members sat round the table, discussed the rules and made recommendations to H.E. the Viceroy.

Mr. Surendranath Bannerjee.

Mr. Surendranath Bannerjee as a member of the committee testified to the courteous attitude of Sir William Marris and Mr. Muddiman towards non-official members of the committee. As regards the names of the members he was sure the Associated Press had wired the names.

Mr. S. Sinha.

Mr. S. Sinha agreed with Mr. S. N. Bannerjee and said the officials had shown utmost courtesy towards non-official members. He was of opinion that if all the non-officials numbers were put on the committee its deliberations would have had more weight, but he was sorry he could not agree with Mr. Khaparde. The committee had already held several meetings and had done considerable work and they could not start all over again.

Mr. Khaparde.

Mr. Khaparde replying said he remained unconvinced that a bigger committee was not necessary to deal with the rules. The eulogies expressed by Mr. Bannerjee and Mr. Sinha were all right in their way but non-official members had certainly a right to expect that their wishes in the matter should have been consulted. He strongly commended the resolution attention of the Council.

Sir William Marris.

Sir William Marris replying to the debate thought that Messrs. Khaparde and Patel had really no substantial ground for suggesting that they had been kept in the dark. He was grateful to Messrs Bannerjee and Sinha for having told the Council of the way in which work had been proceeding. The resolution was put to vote and lost, only four voting for it, by raising hands. Mr. Khaparde asked whether the votes should be recorded. Sir George Lowndes said:—No; they won't be recorded. The four voting for the resolution were Messrs Patel, Khaparde, Chanda and Mahomed Ismail Chaudhuri. The Council at this stage adjourned for lunch.

MR HAROON JAFFER

Factory Lahore

The Council reassembling after lunch Mr. Haroon Jaffer moved for a commission to enquire into the condition of factory labour and the desirability of establishing committees of arbitration for the purpose of settling disputes between employers and workmen in centres of industry and to make suitable recommendations. He said a few months ago India had seen labour unrest far extended and of unparalleled intensity. The cause of this unrest was evidently the high prices prevailing for the last few years. War conditions and the failure of monsoons were responsible for the abnormal rise in prices, but owing the disturbed state of things over a great portion of Europe and Asia the prices remained high in spite of the cessation of war. Having failed to get relief from peace conditions labour unrest found expression in strikes all over the country. India had a bright industrial future before her and a large number of workmen would be required for many new factories. Therefore it was all the more necessary safeguard any serious development of labour unrest in future. The result of recent strikes in Bombay and elsewhere was that wages were enhanced and other conditions modified. Bombay Mill strike continued for a very long time for lack of an organised body to discuss the question on behalf of the workmen. It was due to the intervention of the labour

settlement committee and Social League that a settlement was arrived at. This evidently showed that labour at present was ill organised and had no proper venue through which they could force their views. The worlds labour conditions had changed and India could not remain unaffected. There was already a Factory Act controlling these labour questions, but the time had now come when the whole question must be reconsidered in the light of new facts and tendencies which were visible in the industrial sphere. A special department of industries shall have to tackle the question of labour in view of the world conditions. Questions of the employment of women and children in factories, wages of workmen, hours of work, conditions of their housing had to be met. In the absence of well organised labour unions in India the importance of some agency in the nature of a committee of arbitration was extremely great and the responsibility for such action mainly depended upon the Government.

Sir Fazulbhoy Currimbhoy.

Sir Fazulbhoy Currimbhoy considered the resolution as premature and wanted to know what action the Government had taken on the recommendations of the Industrial Commission. As one of those affected by strikes in Bombay he informed the Council that Sir George Lloyd was doing his best in getting every information necessary to the solution of the labour trouble in that city. The first question they had to deal with was housing, and how to finance it. Regarding conciliatory boards he said that when the strike took place Millowners Association was quite willing to abide by the decision of the conciliatory board, but it was very difficult to say whether the Boards decision could be binding upon the men. The Government of India first of all ought to get every necessary information from different provinces about the conditions of sanitation, housing etc, and then appoint a commission on the lines suggested by the Industrial Congress at Bombay. He therefore suggested, to Mr. Jaffer to keep this question in abeyance until different provinces had reported.

Mr. Crum

Mr. Crum while being very much in sympathy with the resolution agreed with Sir Fazulbhoy Currimbhoy that it was inopportune to appoint a commission. He understood that the recommendations of the Industrial Commission were to a large extent being acted upon. Until all the representatives of labour, capital and the Government who went to the Washington convention returned and discussed the matter with the Government, it was premature to accept the resolution with the object of which he agreed.

(To be Continued.)

The Bombay Tailors' Strike.

BOMBAY, February 18.

The strike of tailors and cutters continues. The Managers of European drapery firms held a meeting and after some discussion decided to increase the allowance drawn by men to 40 per cent. The strikers have been notified of concession.

News in Brief.

Influenza is steadily increasing in Bombay. 91 deaths were recorded during the week ending the 14th instant.

Mr. M. K. Gandhi has issued an appeal to all classes in India for a contribution towards the cost of Jalianwallah Bagh as an Indian national memorial.

H. E. The Governor of Bombay and Lady Lloyd will visit Ahmedabad and Palanpur next week returning to Bombay on the 28th February.

Lord Meston and Messrs. Roberts and Yeung arrived at Rangoon on Thursday morning by S.S. *Edavant* and will hear the evidence of the Burma Chamber of Commerce and non-official members of the Legislative Council. Mr. Roberts is accompanied by his two daughters who are anxious to see all they can of Burma and may visit Mandalay.

At a meeting of Government Clerks held at Nagpur the Hon'ble Mr. Dixit presiding an Association called the Clerks Association was constituted with the view to safeguard the interests of Ministerial establishment and to co-operate in matters of common interests.

Discussing the new Municipal Bill the Rangoon Municipal Committee recommended that powers be given the new corporation to assist the co-operative building society and builders so as to facilitate the construction of more houses and also that the Corporation's actions be not hampered by the operation of the Rangoon Rent Restriction Act.

The *Pioneer* understands that the Yellow Fever Committee appointed by the Government of India have arrived at unanimous conclusions regarding the measures which in their opinion should be adopted in order to keep this country free from infection by this disease.

Lord Meston, Mr. Young and A. N. Sen are guests of the Lieutenant Governor and Lady Craiddock. Mr. Robertson and his daughter are guests of the Hon'ble Mr. Jamal.

A communique dated the 18th February says:—

MAHSUDS:—The Derajat Column advanced to Tai Ragzha 2½ miles beyond Narobi on the 16th instant. Sniping opposition continued. Our casualties were about fifteen. There has been some sniping on the line of communications mainly in the vicinity of Kotkal and Ahnai Tangi. The Mahsuds are now collected at Maidan and have again informed that they collected tribal security, rifles and fines. Their request for suspension of bombing over Kaninguram area for a few days has been granted.

Sir Harcourt Butler is having a busy week in Allahabad. On Monday His Honour was entertained by Yuvaraja of Partaghar when he laid the foundation stone of the Harcourt Butler Library at Partaghar. Yesterday the district and municipal boards of Partaghar presented His Honour with addresses. This afternoon the trustees of the Mahomedan Boarding House of Muir College will give a garden party to-morrow. Sir Harcourt will be presented with an address by the President and trustees of the Kayastha Pathasaa. A Government House garden party is fixed for Friday.

శత శత్రు వార్తలు

[రైతు వజ్రస్థి]

హరిశ్చంద్రాచారి పుస్తకము

అందఱు, ఫిబ్రవరి 18:- హరిశ్చంద్రాచారి గారు 1915 వ సంవత్సరము ఫిబ్రవరి నెల మొదలు 1918 వ సంవత్సరము ఆగస్టు నెల వరకును తాను వ్యయముగ వర్తించి తుర్కీ దేశములందు దేశభవించి చూచిన సంఘటనలను గూర్చి ఒక పుస్తకమును వ్రాసిరి కింక అందు నవ్ కంపెనీవారు దానిని ప్రకటించిరి. ఆ పుస్తకములో నరదేవులు వ్రాసెను:- జర్మనీలు విజయమునందు నెడల ఆసియా ఖండమునకును, ప్రపంచమంతటినీ మహావికల్పము సంభవించునని 1915 వ సంవత్సరములోనే నేనె తెలిసికొంటిని. నా ఆశ్రితాదులు మారిపోయినదని అనుమానించి అధికారులు నన్ను నింట్లకును పంపినారు. అందువలన ఆర్థిక సంరక్షణకై ఎన్నో యోగ్యులను కలసి నేను మూడు సంవత్సరముల వరకు నేనుండవలసివచ్చినది. ఇంగ్లండు, ఫ్రాన్సు దేశములను సమీక్షించి చెల్లెలులతో కలిసి ప్రాంతీయములందును గూడ తాము సంఘటనలను చూచి సంగతిని తెలిసికొనిరి. అటువలన చెల్లెలు నగరము దాటివచ్చిన ప్రాంతీయులలో నొక్కరినిగూడ జర్మనీనై నిధిమానముగాని గౌరవముగాని లేదని నేను చెప్పగలను. 1915-వ సంవత్సరములో నరదేవులు రాజకీయంగానూ సంస్కరణలను ఆరంభముగా కన్పించినవివరములు దుండెను.

భారతభూమియందును, ఈజిప్టునందును నివసించుచున్న మహమ్మదీయులు ఓట్టుమానులతో గలియ నెంచుట మహా తప్పిదమైయు, స్థాన ఇస్లామిజము అనునది దూరదేశములందును మహమ్మదీయులను మోసగించుటకు చేసిన పెద్ద చూటకమనియు నరదేవులు చెప్పుచున్నారు.

అసియా ఆఫ్రికా ఖండములకు బ్రతుకుచేసే సంరక్షణ కర్తగ నుండవలయునను సంఘటిని విశాఖ మహాసంగ్రామము భాగము తెలియబరచినది. హిందూత్వమును సంరక్షించి నర్వ ప్రతిష్ఠాకారమునకును తేముటయు గాక హిందూత్వమునకు ఇంగ్లండు ఇంక నెంతయో మహాసకార మొనరింపవలసియున్నది జర్మనీ మహమ్మదీయులతో ప్రకటించునను సంఘటిని ప్రాంతీయులు అందఱును దుష్టస్వభూతిగా నెంచవలయును. ఇంక చాలకాలమువరకును గూడ చూచి ఇంగ్లండు సంరక్షణ యందుండవలయునను సంఘటిని వారిపురు భాగము గుర్తించవలయును.

నూతన రాజకీయకేంద్రములు.

కర్ణాట ప్రభుత్వము యువస్వామి.

అందఱు, ఫిబ్రవరి 17:- విప్రవాహినువారి శ్రీకాళ్యా సంఘమువారి కుమార్తెను వివాహము కర్ణాట ప్రభుత్వము చేసిరి. క్రిందటి పునరావేశములలో రాజకీయకేంద్ర లాసరించిన కపిలములను బిక్కపురమండలము వాపుకు. జాతీయమిందీర్వరములను పూర్వ రాజకీయ నైపుణ్యమున నెవ్వరును గనిపెట్టి క్రొత్త కర్ణాట ఇక్ష్వాము నూతనముగ కనిపెట్టబడెను. వివిధదేశముల బలములను సమర్థమునం దుంచుటకు బదులుగ నిప్పుడు వివిధదేశములు స్వత్యముగా ప్రవీణులైనవి. నైతిక నిజవాదులు నెలకొల్పి ఎవరైనా కర్ణాటకు వారు కాపాడుకొని యర్పించుటకు మారుగ ఆస్థాన స్వత్యముల విషయమున రాజకీయములను గూడ ప్రయత్నించుట చేయవలయున్నది. పూర్వము రాజుల విశిష్టత ఆకట బదులు ఇక్ష్వాము ప్రజలకొరకు ప్రామాణ్యత చేయబడెను. పూర్వపుష్కరవాస్య సంఘటనల బదులు రాజకీయకేంద్రము లన్నియు వాహిముగ నుండును.

అమెరికాస్థితిగూర్చి కర్ణాట ప్రభుత్వము చేసిరి:- అమెరికా ఆంతరంగిక కర్ణాటకుల దశవసర ప్రమేయముగ లింగులతోనుట మనకు రగదు. కర్ణాటకుల సామ్రాజ్యవ్యవస్థకునుట చే దాని కన్నెయో ఆంతరంగిక కర్ణాటకులకును సహజము. వాటికి కంకణము గలిగియు మాట నొక్కటియు మన నుచ్చరింపరాదు. కాని ప్రస్తుతస్థితిలో అమెరికావారు జాతీయమితికి సహాయ మొనరింపవలెనని చాల విచారకరముగ నుండగలదు. అమెరికావారి ఖండము వారి కెట్టి నూతనోత్సాహములను సమీపాద్యములను క్రొత్త భూభాగాలను తెలియబరచుచున్నాలో అట్టివాటి ననుసరించి వారను సదయమునకు సాక్షాత్తు మనము కోరుచున్నాము. వారికి ప్రయోజనము మనకు నూతన భావములను తెలియబరచు

చుండవలయుననియు, ప్రాపంచిక మహాకాంతిని భాగము నెలకొల్పుటలో అమెరికావారు మనకు నోద్యమము కట్టి యాటంకము నుండరాదని నేను కోరుచున్నాను.

గనివనివారల బెడరింపు

అందఱు, ఫిబ్రవరి 19:- క్రిందటి శనివారమునాడు బాట ర్సినట్ల సమావేశమైన కార్మిక సభలో గనివనివారల సాంఘాతి క సభాకార్యదర్శి మాడియో గారిట్లు చెప్పిరి:- గనులను జాతీయము చేయునట్లు చేయుట కర్మగురులైన ఏర్పాటులు చాల భాగము నేర్పరుపబడినది. అంతిమక విజయము నొనర్చుకలవు. మనము అనుకొనినంత కర్మకర్తలని సదయమందలేదని కొంతమంది విప్లవకారులు చెప్పవచ్చును. కాని నిజముగ జూచు నెడల వారికంటె మనమె ఎక్కువ కర్మకర్తలని బోధింపును సంగతి విడితము కాగలదు. మనము విప్లవమునుగూర్చి మాటలు చెప్పుటకుని కార్యపాథమునకు సిద్ధమైతిమి.

జాతీయము చేయవలసిన కొంత లింగము కమిటీవారిక ప్రకటించవలసింది. ఇండియన్ లింగము చాలమంది దాని నై సంకేతములను చేసిరి. ఆదెంగాన్స్, ఎయిడెండ్ క్రెడెన్సులు మొట్టొకటే, జనరలు మారియు, రైతులలో దాక్టరు జోసెఫ్, ట్యూఫీలు, ఫ్రెంచ్ ముగ్గుల మొదలగు వారనేకమంది దానినై సంకేతములను చేసిరి. సారి క్రామికరీత్యా బాధించి గనులకు జాతీయము చేయవలయునని పట్టినపట్టులను చాల విషమస్థితి సంభవించగలదని వారు తెలియబరచిరి. పార్లమెంటు సంస్థాపనకు ప్రాతినిధ్యతను కర్మము కార్మికలలోనూ పూర్వముగ దీక్షించుచున్నాను. పార్లమెంటువిచారణ కన్నులు కర్మింపకయే ప్రభాగ్రితము మనకు వ్యతిరేకముగ నెట్టి విప్లవకారమునైన బలవంతముగ ప్రవేశ పెట్టవలెననియు ఏయూనియనుగాని యూనియనుగాని సమైక్యత పాథము నుకయోగింపరాదని వారందు తెలియబరచిరి. గనులకు జాతీయము చేయవలసిన బొగ్గుచాకగ లభింపకలదని సిద్ధి వెల్లువగు చెప్పిరి. ప్రాయశః అట్టికము త్వములను తలచినవానికి విద్యధ్యయను ఫలికము సంతకంప రచ్చునని వారియుద్దేశము కలకట్టలను మూలము ననుసరించి కర్మకర్మము వారికొసారి గనులను స్వాధీనము చేసికొన నెడల జాభయదీయ కర్మకర్మము బొగ్గుకర్మములకు బొగ్గుకర్మము గిండుకొను వారికిని చాలభాగము గలగలదని చెప్పవచ్చును. కాని ఆవరణ పూర్వకముగ గనిపెట్టిన ఆంకము లందులకు వ్యతిరేకముగ నున్నది. ఇందులను కార్మికల కోకప్పుడు ఎక్కువదెప్పు దొరకినను తరచుగ వారు చాలిచాలి బీదములను పుచ్చుకొని కలిసిబంధులకు లోబడవలసి వచ్చును. ఇంతియగాక గనులకు జాతీయముచేసి క్రమక్రమమున "లెట్టి విజయ" ను తెచ్చిపెట్ట వలయునని గనివనివారదేఖించుచున్నారు. ఈ యాలోచన లింగము పక్షమువారి కంతముగ్రహము వడదు.

సర్వేముఖి నేటుగారు

అందఱు, ఫిబ్రవరి 18:- క్రిందటి గురువారము నేడు సర్వేముఖి నేటుగారికి సందర్శనము మొగిరి

సర్వేముఖి నేటుగారు

అందఱు, ఫిబ్రవరి 18:- ప్రెస్బుట్రిక యిట్లు వ్రాయుచున్నది:- ఆర్థికవాణిజ్యములందు సర్వేముఖి నేటుగారు ఇండియా కాన్ఫెరెన్సుకు చాల సహాయ మొనరించుచుండెడివారు. క్రొత్తకానకాశ్రమ మనకలో నుండవలయు సభ్యులకంటె ఇక్ష్వాము చాల యుక్తమంది యున్నారు. కాని భారతవాణిజ్యమునకుగల సభ్యుల నొకని సభలో నియమించుటకు చాల కారణములున్నవి.

సగరముండేయే చాలముక్తమైనవని యున్నదని చెప్పి సర్వేముఖి నేటుగారు తమపక్షి రాజకీయమునిచ్చి.

వాసు రైనివెలుగు

అందఱు, ఫిబ్రవరి 18:- రయిలరు గారి కిట్లు తెలిసెను. వాసురైనివెలుగు కేతునకేనుట్లు చేయుటకు దక్షిణాగ్రి కాప్రభుత్వవారతనికి మరయు వికాసమునిగా విమోచన నొసగిరి.

అడియేటింగు సమస్య

అందఱు, ఫిబ్రవరి 16:- అడియేటింగు సమస్య గూర్చి కేయంబిన్ పరిష్కారము భావితదని ప్రెస్బుట్రిక విల్లునగాని ఉన్నతసభవారి కోక లేఖనంపిరి.

తురుష్క విధానము

అందఱు, ఫిబ్రవరి 18:- ప్రజలసభలో తురుష్కము ధనిగూర్చి బోసరా గారిట్లు చెప్పిరి:- మరదేవులను తుర్కీ విషయమున నిట్లు జరిగినది మహమ్మదీయులు మెచ్చుకొనుకొని భుండు. సమాధానమును దెట్టివరకు అందుకుటకు (కర్మకర్మమువారికింకంపకు. మహమ్మదీయులకు వ్యతిరేకముగ ప్రభుత్వమువారు ప్రకటించెదరని ఎవరును భయ మొందవలసరము లేదు. అందులో మహమ్మదీయులు గనుక నట్లు ప్రకటించెదరే మోయను అనుమానము బొత్తుగవరసరములేను.

జాతీయమితి

అందఱు, ఫిబ్రవరి 18:- అంతిమక సంబంధములను అంకములను చర్చించుటకు కార్మికముగ నొకసభ నెట్టి దానినంచకలకునో నిర్ణయించి చెప్పగోరుచు జాతీయమితివారి క్రిందివారి మెకనివారణ సభక నేర్పరచిరి. జేరకు దెస్కాముగాడు, బెల్లెము రాజ్యాగమంత్రి; ఫదాగాడు, కేసియ విశ్వవిద్యాలయ పండితుడు; గాగ్గాడు, ఈ జిత్తులోని మిక్కిలి బూర్జులు జడ్జి (పూర్వము) ఫిల్లిమునగూడు (కర్మకర్మగాడు; చెప్పి పాకునానినందరి జ్యూగ్జువ్రాత్ర (కేసినిధి; ఆడిట్టా, విజుగ్గా యందరి జపాక రాజకారి (పూర్వము).

తురుష్క సమస్య

అందఱు, ఫిబ్రవరి 17:- ఉన్నత సభవారు తురుష్క సమస్యను పూర్తిగ చర్చించిరి. ఇంక సుధివరకును రయారు చేయవలెను. ప్రెస్బుట్రిక విల్లునగాని కేయంబును కర్మకర్మము నేటిరాత్రి ఆకిని కర్మింప బడును.

సంధిరేవ్యమము- కెనడాకోరిక

అందఱు, ఫిబ్రవరి 18:- కెనడాస్థితికిని, జాతీయమితిలో ఓటిచ్చి ఆధికారమునకు భంగమునకుపెట్టి రిజర్వేషనులకు సామూహ్య కర్మకర్మమువారికింకంప వలదని కెనడాప్రభుత్వమువారు సామూహ్య కర్మకర్మమువారికి తెలియబరచినట్లున్నది.

జర్మనుకుగినిధి

అందఱు, ఫిబ్రవరి 18:- ఇంగ్లండునందు జర్మనుక్రతి నిధిగ నుండ విజయింపబడిన స్థానముగాని అందఱును నిశ్చిసిరి అట్లుక కేయియులేవు.

అమెరికా రాష్ట్రీయ కార్యదర్శి

వాషింగ్టన్, ఫిబ్రవరి 14:- అమెరికా రాష్ట్రీయ కార్యదర్శి గానింగు గాడు పనికి రాజకీయము నిచ్చిరి. విల్లునగాని రంగీకరించిరి.

సెనేటరు లాడ్జిగారి రిజర్వేషను.

న్యూయార్క్, ఫిబ్రవరి 14:- జాతీయమితిలో కలక దేశముల వోట్ల విషయమున సెనేటరు లాడ్జిగారు ప్రవేశ పెట్టిన నూతన తీర్మానము ప్రకారము, బ్రిటిషు సామూహ్యము వారికెన్ని వోట్లున్నవో అన్ని వోట్లు అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములకుగూడ విచ్చవరకును, బ్రిటిషు సామూహ్యము తరపున ఒకటికంటె ఎక్కువ వోట్లనుబడిన తీర్మానములకు కాంగ్రెసువారికింకంపగాని వాటికి అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములవారు బాధ్యములు కావాలను.

ఉన్నత సభ.

తురుష్క సమస్య.

అందఱు ఫిబ్రవరి 16:- దొనింగు విధిలో నేడు ఉన్నత సభవారు తురుష్క సమస్యనుగూర్చి ఆలోచించెదరి. ఆసంవత్సరములో వెనలముగారు సభకు బోయిరి. గ్రీకు సమస్య గూడ చర్చించబడినది తెలియజేసిరి. అడియేటింగు సమస్యనుగూర్చి విశ్రమించెదరివారికి విల్లునగాని పండి నోయిన కంకా ప్రభుత్వము వ్రాసలేదు. అందుచున్న ప్రతిక లేదెయో విజుగ్గాపు సంఘటన ప్రకటించుచున్నదిగాని అనన్వియ కేపిరములను బాధించును. ప్రెస్బుట్రిక విల్లునగాని వ్రాసిన యుక్తరణ విశ్రమించెదరివారు తాము తాత్కాలికముగ చేసిన తీర్మానములను తెలియబరచుచు ప్రాపంచికము ప్రభుత్వముగ నున్నట్లున్నది.

దాక్టరు కర్మిచాను గారు అందఱు సకేతెంచెరి.

చాటిపిడి.

వాషింగ్టన్, ఫిబ్రవరి 14.—వాషింగ్టన్ నుండి ఇట్లు తెలియజేయుచున్నది. టెక్సస్ నుండి కాక ఈ క్రింది ఏర్పాటుల వైపు ఆమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములు కంధి విషయమున రాజీతుకొనకుండు కంగీకరింపకలెను. మిక్సిమెంటివారు జర్మనుల యుద్ధ సేనలకు విచారించుట కని యంగీకరింపవు. విచారణలో సాల్టాపు. జాతీయమితి క్రితినధులను క్యరలో ఎక్కు కొనవలయును. కాచి ప్రజల ఆశీర్వాదమున కనుగొనవలయు ప్రభుత్వము ప్రైవేటు కంపుటకు ముక్తి కని ఆంగీకరింపవు. ప్రభుత్వము ఆమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములకు సురక్షణభారము నిచ్చుట వాటి కిష్టము లేదు.

క్రాంత్యుత్సాహము

కన్సాస్ నోపిస్, ఫిబ్రవరి 14.—అర్మీనియా వార్తా పత్రికలకు ఇట్లు తెలియజేయుచున్నది. అర్మీనియా, అర్మీనియా, అజర్బైజాన్లు జేతనులు కమలో తాము ఒడంబడిక చేర్చు రచనకుకుట చాలా భారముల నొసరించుచున్నాడు. పారశిక అర్మీనియా కళకుల కాశిక వాటిభ్యంబంధముల నేర్పాటు చేయవలయును ఉత్తేజముతో పాటికక్రితినధుల ఎవరను విగ్రహమును నిశ్చయించు.

రుష్యాలోని బ్రిటిషు ఖయదీలు.

కోకనాహాన, ఫిబ్రవరి 14.—ఇంగ్లండు నందను, అర్మీనియా ప్రభుత్వమువారికిమునుకు ఉన్న రుష్యకుబ్రిటిషు బ్రిటిషువారు విడిచింది వారిస్వతంత్రత కంపుటకు, రుష్యాలోని బ్రిటిషుభైదులను విడిచిందివారిని రుష్యావారు ఇంగ్లండుకు కంపుటకును సమాధానము కి గానీ బ్రిటిషువారు గారము సంతకమును చేసిరి. బ్రిటిషుఖయదీ లూకనెలదికలలో రుష్యా జేతనునుండి బయలుదేరవారి కలంచుచున్నాడు.

బోల్షెవిక్కుల అసమ్మతము.

లండన్, ఫిబ్రవరి 14.—పోలండు సర్వసేనాని విల్యా దిక్కి సేనాని సెలకు సుదర్శంపగా నర దీ క్రిందివిధమున చెప్పెను ప్రైవేటులోని ప్రకటించెను. బోల్షెవిక్కులనుండి స్నేహభావమును క్రతుత్వముపొందుక్రతుత్వమువారికివచ్చి నుక రుష్యుల ముక్తము చెప్పి అసమ్మతముక్రతుత్వము నొసరించుచున్నాడు. అయినను బోల్షెవిక్కుల ప్రస్తుత అంతరింగి స్థితిగతు లేమియు బాగులేమియు రుష్య కంపుటకు నైసత్వము తెచ్చినను గూడ పోలకులను ఇయింపకలరు.

లాస్సింగుగారి రాజీనామా.

వాషింగ్టన్, ఫిబ్రవరి 14.—వైసెడెంటు విల్సన్ గారిని, లాస్సింగుగారిని జరిగిన ఉత్తరక్రతుత్వ క్షరములలో, తాను జబ్బుతోనుండు సమయ లాస్సింగుగారు ముక్తివర్తనవారి కభ్యుతాపమును యెంతముక్తమును బాగులే దనియు, ఇప్పుడు లాస్సింగుగారు రాజీనామా నిశ్చయించి కమకు కంపుటకు ప్రైవేటులోని ప్రకటించెను. విల్సన్ గారు తెలియజేరవారి.

లాస్సింగుగారు రాజీనామా నిశ్చయ ముక్తివర్తనభయముల ఆశ్చర్యములకు నుండుననియు అట్లు తా నావానిం చకుండుననెడల తాను ధర్మము తప్పినవాడయి యందు నని యు. తెలియజేరవారి.

పోల్సాగారు తాత్కాలికముగ లాస్సింగుగారి స్థానమున ఆంతరింగి కార్యదర్శక నుండును. ఆతని కిరికీతి బాగులేమియు నరదా కదివిని స్థిరముగ వాగ్మింప దలచుకొన లేదు. లాస్సింగుగారిని విల్సన్ గారు విచారణలేకయి తొలగించెనని ఆధారము లకుచున్నాడు. ఇట్లు తొలగించుటకు కారణము వైసెడెంటు విల్సన్ గారికిని లాస్సింగుగారిని చాలని వాదము గలగుటయే యని తెలియజేయుచున్నది. విల్సన్ గారు యూరప్ ను కేసెన్ పట్టణండు లాస్సింగు గారే అధ్యక్షులుగ చరించెరి. లాస్సింగుగారిని తొలగించుటకు చాల బాధకల గునని తెలుపబడుచున్నది.

జర్మనీసంధి నైస్యము

పార్సిస్, ఫిబ్రవరి 18.—నిస్సెల సేనానిఇట్లు తెలియజేయుచున్నాడు. పోలిస్ ఫోర్సుకాక జర్మనీ నైస్యములో కిక్కిరేకులనుండి నియమితములను. వారిలో అక్షుడుని పూర్వమునానోద్యోగము వాడు చాల పెద్దనైస్యమున కంతయో ప్రస్తుతము నుండును. పోలిస్ వారికి పెద్దఫిరంగులును, మరఫిరంగులును, బొంబులును, టాంకులును విమానములును విశేషముగ నింపబడినవి.

గిగిరిపులోని బ్రిటిషుబ్రిజలు

లండన్, ఫిబ్రవరి 18.—కన్సాస్ నోపిస్ నుండి ఇట్లు తెలియజేయుచున్నది. ఈయోదలో అధునకుము కంపుటకుల కంది కరణాగతులయి ఉన్నాడు. ఒడ చేతిపోవు చున్నదని తెలియజేయుచున్నది. ఇంక విడిచిగెరు గాపాడవలసి యున్నది.

హిందూజేతజీవితస్వయము

లండన్, ఫిబ్రవరి 14.—కన్సాస్ ఒడ్యమగుగారికి క్రతుత్వక్షరమిచ్చు ప్రజలసభలో ఫివరుగా కిట్లు చెప్పిరి:—ప్రస్తుత మానంగతిని నిర్ణయించుటకు విషయ వివరములను తెలుపుకాగితములు లేవు. హిందూజేతములోని కయిత్వజీవితవారల, జీతము నిజము నెంతవరకు హిందూజేతములో తెలుక కలసిగదని నేను కంటి నంపితిని.

తెలుగు, బోల్షెవిక్కులు

కోకనాహాన, ఫిబ్రవరి 18.—కిగానంజేతము—బోల్షెవిక్కుల ట్రాన్స్ ఫర్మ సాకర్మముల చెడుటకున వారు తెలులలో కంధిచేసికొన గొరనియు, పోలకుగూడ ఈనకు క్యలాలోనించు చున్నారనియు, అయినను బోల్షెవిక్కులు ఖది కియగ కెట్టినుచునలను చెప్పెదరోజుని తెలులకు ఎదురు చూచుచున్నారనియు తెలిపి విశేషముంటి తెలియ జరచి.

లంకామైదుకృతివ్యాపారము

లండన్, ఫిబ్రవరి 18.—నేడు లార్డు మేయరుగారి యాజమాన్యమున ముక్తేయ లంకామేయలో లంకామైదు కృతికృతుల ప్రతినిధులొక సభ నొనరించిరి. సామ్రాజ్యకృతి ప్రతి విచారక సంఘమువారు జేసిన సూచనల నవలలో తెలుటకు క్రతుత్వమువారు దెబ్బకునోయము కేజుకుయనని దెర్మిక్రతుత్వ గొక కిర్వానమును ప్రవేశ పెట్టిరి. కృతి కృతిమున సామ్రాజ్యస్థితియందును క్రతుత్వములలో నేడి చేతి పోయినను లంకామైదుకృతియలచాలవచ్చుటలపాలై జేతనులయల వారికోదన భ్యులుతో నుండి పోయెను. కావుననన్ని కిరగతుల వారు నిష్పమకములవారు క్రతుత్వ సమాజమును గొరయం దక్రతుత్వమువారు మానము విహించ బాలరింతము చెప్పెను.

కోల్పాకు సేనానిని కాల్చిచంపుట

లండన్, ఫిబ్రవరి 18.—యాధికార్యాలయము వారిట్లు ప్రకటించుచున్నాడు. కోల్పాకు సేనానియు, ఆతని క్రధానముక్తియు ఫిబ్రవరి 7 తేదీ నాటియందయము ఇక్కుటకునుకండి నైస్యకేంద్ర కారులకమిటివారి యాజ్ఞక్రకారము కుపాకిలో కాల్చబడిరి.

హంగరి, సంధివరతులు

పార్సిస్, ఫిబ్రవరి 18.—సంధివరతులను గూర్చి కొన్ని ముక్తములు తెలుపుచుహంగ (పరినిధులొకనోటు కర్పించిరి. హంగరిరాష్ట్రమును విభజింపకుండుటకు చాల అవసరము నుండు, నానిలో జేతనో కేంద్రమును ప్రవేశపెట్టుండు ప్రభాభిప్రాయమును కనుగొని ఎక్కువ మంది ఎల్లు కోరిక నట్లు చేయవలయుననియు వాదకొరిరి. ట్రాన్సిల్వేనియా యంతరి కెక్కువ సంఖ్యగలవారి స్వత్వములను గాపాడుటకు పూచీ కడద మని వారు వాదానము చేయచున్నాడు.

వెండిధర

లండన్, ఫిబ్రవరి 18.—మామేయ్య కంపుటవారి పోరు:—క్రిందటివారకు వెండివారు చాలనిలకడగ నున్నది. వివరము ముక్తము ధర కొంతము హెచ్చుచునలను కన్పించెను. నిష్పటికోజున ధరకర్మిపోవుటకు ఆమెరికామారకపుధర మరల యథాస్థితికి వచ్చుటకు చిహ్నమారకపు ధర కర్మి పోవుటయల కారణము.

ప్రీవీకౌన్సిలు అప్పీలు

లండన్, ఫిబ్రవరి 18.—హిందూజేతమునుండి ప్రీవీ కౌన్సిలునకంపు అప్పీలు దరఖాస్తు నున్నయి, అచటి హెక్టోర్లు తిర్పుచెప్పిన 90 రోజులలోగా చేయవలయు ననియు, దరఖాస్తుతో నంపుట కంగీకరింపబడిన కొద్దవారు చూచి దావాతో సంబంధములేని కాగితములన్నిటి నావకుల కొని చేయదురనియు, ఈ నిబంధము 1921-వ సంవత్సరము జనవరి 1-న లేదనుండియు నవలలోనికి వచ్చుననియు (కరణంబు) చెప్పెను.

గనిపనివారల సమ్మెకట్టునూచుట

లండన్, ఫిబ్రవరి 18.—మనుషుడు కలబాగ్గుగన మరెవారల సమ్మెకట్టెదరను ఆంకమునగూర్చి చాలఅభిప్రాయ భేతము గన్పించుచున్నది. ఇరికేగము భయకడవలసిన పని లేదని గనిపనివారల పార్లమెంటు క్రితినధులు చెప్పయి న్నారు. కాని సాకు మేల్పొందరిగనుల యజమానులను, వని వారల నాయకులను సమ్మెకట్టు రాకతేదనచున్నారు. గరర్మ మెంటువారు చాలబాగ్గుమరొని కాలకాలము నుండియు నిండులను కిద్దయిరని వారు తెలియజరచుచున్నాడు. కాని సమ్మెకట్టులోపల క్రేడ్సుయూనియను కాంగ్రెసు నావానిం కవలయననియు, అసంఘములందున్న 50 లక్షలకుంపిటో 7 లక్షలకుంపి గనిపనివారల నావానింకవలయుననియు మెరవారు లనుచున్నాడు. గనిపనివారిందటి యభిప్రాయమును కనుగొనుటకు వోట్లను తీసికొనవలయుననియు, క్రితపు ఎలయన్నలో చాలమందికి సమ్మెకట్టుచున్నారేదనియువాడు తెలియజరచిరి.

పెట్టుబడిసామునై పన్ను వేయనొచుట

లండన్, ఫిబ్రవరి 17.—యాధికరములలో చాల హెచ్చుబాధములకు తీసినవారికిఎంతవరకు పన్ను వేయరచ్చుకో విచారింపి కనుగొనుటకు ప్రభుత్వమువారు కొకసంఘము నెల కొత్తిరి. జాతీయములమును కర్పించ నిమిత్తము పెట్టుబడి ధనమునై పన్ను వేయట కంతవరకు మిమ్ములొ ఆసంగతిని గూడ అసంఘమువారు విచారింపకుట చేయవల సిన దని నర దోవాల్లు మెట్టి నుగారు ప్రజల సభలో నొక సభరణు క్రవేశ పెట్టిరి. పెట్టుబడి ధనమునయి వన్ని విధించునెడల మరల కర్పిత లభిస్తవి పోయెటకు ధంకము కలుగుననియు, ప్రజలు కేతుధనమును పక్రతులందుంచక ప్రత్యేకముగ వాచుకొనుటకు చాల ప్రోత్సాహము గలగుననియు చేయలేదుగారు చెప్పిరి. మరల స్థితిగతులు బాగునకు సూచనలు గన్పించుచున్న వనియు వర్తకవ్యాపారము బాగున్న వనియు ఎకుమతులు మరల విజృంభించుచున్నవనియు ఆమెరికామారకము చాల విశేషముగ కర్మిపోవుటకునల ఎకుమతి వ్యాపారమునం దెంతేము లాభము గలగదని యుం అమెరికా మారక కృత ధర ఇట్లు పన్ను వే అంగ్లకర్తలు చాల విశేషముగ వర్తకాభివృద్ధికి క్రతుత్వించవలయుననియు లేకున్న నిప్పుకు కలకలంపుగ వచ్చుచున్న అర్ధకు తెన్నుకును రాజావనియు చేయలేదుగారు చెప్పిరి. అట్టి స్థితిలో అధికర్మి మెల్ల మెల్ల “రేజింగు” నపు యు మనము లేనిపోని ప్రజుత్వములను చేయుట మంచికాదని అతడు చాలదూరము వారింపెను. ఇరవన నర దోవాల్లు మెట్టి నుగారి సభరణ ఒడిపోయెను. విచారణగూర్చి ప్రభుత్వమువారు క్రవేశ పెట్టిన తీర్మాన మంగీకృతి మయ్యెను.

ఆమెరికాసంయుక్త రాష్ట్రములు, సంధివరతులు.

వాషింగ్టన్, ఫిబ్రవరి 18.—సంధివరతులు మరల నేటిను విచారణకు వచ్చినవి. ఈమా రేని ఆంగీకరింపబడును కెక్కువ ఆవరణ నున్నట్లున్నది. వెళ్టు రిజర్వేషన్లు నివయన మరొన్ని సమకలకునూడ విచ్చుకుగారింగీకరించునట్లు నట్లున్నది. జాడ్జిగారు రాజీనామా నంగీకరిండుట కొత్తగాన నట్లున్నది. జాతీయమితిలో ఆమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రముల వారికికెట్టిర విజాతికైన వారివలన కే.ఎ.తో బాటుగనుండు నన్ని కోట్లు డెడలం నని అవసరమోజేతము. జాతీయమితిలో పోలికేయన కులసజ్జములతో గలసి ఒడికంటె నెక్కువ వోట్లు నిచ్చునెడల అట్టి తీర్మానముక్రకారము ఆమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములవాడు నడచుకొన నవసరము లేదు.

కనిగిరి షీట్ ముల్ కోర్టులో

O. P. No. 1 of 20
నెలూని జిల్లా కంపుటారు తాలూకా ధర్మవరము మజరా కురుగంటివారి ఖండ్రిక గ్రామ కారవస్తుకు కట్టువా ధుని చెలయ్యుటకు రావలసిన బాకీలకు గాను అతడు చనిపోయినందున అతడి కొమారుడు పద్మ నాథుని మొకటనుబ్బయ్య వారకు నర్మి ఫిక్కు యిప్పించునని విడిచినను పెట్టుబట్టునకు అక్షేపణలకు గాను 1-8-20 డికి వాయిదా వేసినవారు కాబట్టి ఎరుకయినా అక్షేపణ యున్నయెడల ఆరోజు కోర్టుకు హాజరయి తెలుపుకొనలెను.
(2060)
8-2-20 }
కనిగిరి. } P. Ramakrishniah
Pleader for Petitioner.

శ్రీ నీతారాఘవ చైత్యశాల, మైసూరు.

L. B. Holliday & Co., Ltd.,

(1914)

Huddersfield ENGLAND.

BASIC COLOUR

Acridine Yellow R. 2R.
Auramine O Conc., O II.
Basic Black G Conc., R. Conc.
Basic Green B Conc., G Conc.
Bismarck Brown R. R. Conc.
Chrysoidine R Powder, R Conc. Powder
Chrysoidine Y Powder, Y Conc. Powder,
Indoline Blue.
Jute Black R Conc., G Conc.

Thionone Black Paste.
Thionone Black PL Conc., PR Conc.
RN., 6R.
Thionone Brilliant Blue G.R.
Thionone Brown R. Conc., 2R Conc.
Thionone Corinth B Conc., G Conc.

Alizerine Red SF Paste
Anteaurine Blue BP Paste, 2B Paste 2B
Powder, 2BR Powder.
Anthraquinone Violet B Powder
Brilliant Chrome Violet 2B Paste
Diadem Chrome Black S, GN Extra, HN
Extra, H Extra BX, F.

Acid Black.
Acid Magenta N
Acid Prune V
Acid Scarlet 4R.
Ad Yellow G.
Acid Cardinal B.

Benzo Purpurine 4B, 6R.
Congo Red.
Diazamine Fast Yellow H.
Paramine Black B Extra.
Paramine Direct Black BH.

Hydranthrene Brilliant Copper D
Hydranthrene Brown B Paste
Hydranthrene Brown BG Paste

Union Black
Union Orange Brown R

Brilliant Oil Black in lumps.
Brilliant Oil Crimson in lumps
Brilliant Oil Green in lumps
Brilliant Oil Green B in lumps

Spirit Black
Spirit Blue
Spirit Green

Basic Dark Brown P
Basic Tan O
Chrome Leather Black B

Magenta Powder
Malachite G
Malachite Green Powder
Marine Blue H
Methylene Blue BB Conc., BB Ex.
Conc., BBN, R Conc., R Extra Conc.,
RN, ZF Powder, ZF Conc., Crystals
Methylene Green B Paste
Methylene Violet 2B Conc., 2R Conc.

Sulphide Colours

Thionone Dark Brown M
Thionone Deep Black P Conc.
Thionone Drab R, G.
Thionone Green B, 2G, 5G.
Thionone Indigo R.B
Thionone Isabellina

Mordant Colours

Diadem Chrome Blue Black HB Extra
Diadem Chrome Green B
Diadem Chrome Red BR
Gambine G Extra Paste
Monochrome Brown H Paste, G Paste H N
Paste, GN Paste.

Acid Colours

Brilliant Bordeaux B.
Carmoisine S
Fast Red A, A New.
Naphthel Blue Black 6B.
Naphthol Yellow S,
Naphthylamine Black H, 2B, 4B.

Direct Colours

Paramine Direct Blue 2B.
Paramine Direct Brown G, 2G.
Paramine Direct Brown M.
Paramine Direct Green B, G.
Paramine Direct Orange R, G.

Vat Colours

Hydranthrene Dark Blue Paste
Hydranthrene Green Paste

Union Colours

Union Orange Brown R, G
Union Orange R

Oil Colours

Brilliant Oil Orange R in lumps
Brilliant Oil Orange Y in lumps
Brilliant Oil Red in lumps

Spirit Colours

Spirit Orange
Spirit Red

Leather Colours

Chrome Leather Black G
Chrome Leather Brown D
Chrome Leather Brown G

Methye Violet 6B Extra, 2B Extra, Extra Ex-
tra, 2R Extra, 4R Extra, 6R Extra.
New Phosphine R
Phenylene Brown PD, PD Conc.
Russian Red
Safranin BFF
Safranin BS, BS oConc., RFF, RFF
Conc., G, G Con
Tannin Haliotrope.

Thionone Khaki G.
Thionone Navy Blue B Conc., 2R Con
Thionone Printing Black New
Thionone Yellow G. R.

Monochrome Grey WM
Monochrome Orange R Paste
Monochrome Yellow GF Paste GFN Paste
Print Orange R Paste
Print Yellow G Paste.

Orange II IV.
Ponceau 2R, 2R, Conc., 4R 4R, Conc.
G G Conc.
Tartazine Supra N, RN, S.
Wool Scarlet 5R.

Paramine Direct Violet N
Paramine Direct Yellow Y, R, 2R, 2G.
Paramine Fast Bordeaux B
Paraphaniline Yellow G

Hydranthrene Oliv R
Hydranthrene Violet Paste

Union Rose RG

Brilliant Oil Violet in lumps
Brilliant Oil Yellow in lumps
Sudan I, II, III

Spirit Violet
Spirit Yellow

Chrome Leather Tan 20
Dark Acid Brown LR
Light Acid Brown L

Samples and Quotations on application.

SELLING AGENTS:

Dolatram Kashiram & Co.,

Rogay Building, Apollo Street Fort Bombay.

Telephone No. 4052 & 3658.

Telegrams, "MAMADOKAP"

Sub agents Wanted Everywhere Terms on Application.

వైద్య గ్రంథములు

డాక్టరు ఆచంట లక్ష్మీకృతి బి. ఎ., ఎం. బి. సి, ఎం
గారిచే రచియించబడినవి.

1. ఆంధ్ర వ్యాధులు 0-12-0
2. చంటిబిడ్డ 1-0-0
3. కలరా 0-7-0
4. నలరేయి (నలివ్వరము) 0-7-0
5. ఆయుర్వేదమునందు కఠిన ప్రశ్న మూగములు 0-4-0
6. Principles of Ayurvedic Treatment (English) 0 8-0
7. Some Important Prescriptions in Ayurvedic (English) 0-4-0

ఈ గ్రంథములు కొరవారు ఆంధ్ర ఆయుర్వేద బౌద్ధ
ధారానువాదక 19 వార్షికోత్సవ, హంటుకోట్ల, చెన్నకట్ట
మీద జరిగిన సమావేశ ప్రాయశ్చితము. (1985)

649 నమకము 1842

బంగారు, వెండి, రత్నముల

నగలును, ఇతర వస్తువులను

వాటిని యిచ్చిన వస్తువుని వైకము ఇవ్వబడును.

ఉమిడి - రామయ్య శెట్టి,

గురుసామి శెట్టి కంపెనీ,

25, వైసాబజారురోడ్డు, మదరాసు.

నగలు వాణిజ్యముగాను, పూచీబోడను నుమైన కర
లకు రియారుచేసి విక్రయించుట కుంచబడును. రియారు
యన లేనివాటిని అతిక్రమముగా ఆర్జరుమీరక రియారు.
లేని ఇవ్వబడును. ఒకసారి ఆర్జరు ఇచ్చి నగలు రియారు
చేసుకొన్న వారికి వ్రాసి మానమ్యకం తెలుసుకోవచ్చును.

మలయ చందనము

గనేరియా అను నెగరోగమునకు కరవము.

కథ్యము లేదు. ఏదికాకపోతే కనిలేదు.
ఎయిత్తు, కెయిత్తు, కచ్చ, అను మూ
డు విధములు నెగరోగమునకు మూడు
పూకులలో మాన్యును. అనేక రాజ
కటుంబములలో వాడబడిన గొప్ప
కావ భూమి. కల దట్టి 1-8 రు 2-4-0.

పంచాంగము

కాద్రసంవత్సరము. త్రిపాదవారిది. అనేక
ధర్మశాస్త్రవిషయములు కలవు. కల 1-5 0-2-0-0.
నాలుగు క్రతులకు తక్కువ కుంకుబదవు.

(1251) గంధర్వశార్మగ్నీ, రాజమండ్రి.